

1/2026

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Pomluva – nemoc naší doby

str. 7

Založení sboru Lighthouse
str. 22

Múzička 2025
str. 48

„Radujte se v naději, v soužení
budte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.“
– Řimanům 12,12 –

Vstupujeme do nového roku s pohledem upřeným k Bohu
a s touhou naplňovat vizi, kterou jsme přijali:
V LÁSCĚ SLOUŽIT, V NADĚŽI ŽÍT.

Chceme být i v roce 2026 rostoucí, zodpovědnou
a duchovně se obnovující církví.

Církev adventistů
sedmého dne
Česko-Slovenská unie

PF 2026

MORAVSKOSLEZSKÉ SDRUŽENÍ CÍRKVE ADVENTISTŮ S.D.
DANIEL DOBEŠ, LUKAŠ JUREČEK, JAROSLAV STEJSKAL

„Podle jeho zaslíbení očekáváme
nová nebesa a novou zemi,
ve kterých přebývá spravedlnost.“
2. Petrova 3:13.

Adventisté
v Čechách

PF 2026

Ať Hospodin k tobě obrátí svou tvář
a obdarí tě pokojem! ^{Ps 128}

Jiří Komárek
hospodář

Vít Wurst
předseda

Jan Matoušek
tajemník

Nech sí náše
srdce plně
žít, který
nám dává,
paléhává
a chrání Boh,
náš Nebeský
Otec!

Nech oříje
srdce vám,
kterí hledáte
Boha,
Žalm 69:33

Církev adventistů
sedmého dne
Slovenské sdružení

PF 2026

pf 2026

ADRA

PF 2026

Každá pomoc
prosvětluje svět
kolem nás.

PF 2026

Veď Boh má moc
rozhojnit vo vás
všetku milost,
aby ste mali vždy
a vo všetkom
všetkého dostatok
na každý dobrý skutok.
Biblia, Druhý list Korinťanom 9,8

Kolektiv vydavatelstva
Advent-Orion, Vrútky

PF 2026

ZA HEDNER

„Za dobrodružstvom,
poznáním a verou“

PF 2026

ADVENTISTICKÝ
TEOLOGICKÝ INSTITUT

Do nového roku přejeme všem
Boží moudrost při studiu Bible,
radost z poznávání pravdy,
vytrvalost ve službě a pokoj,
který přesahuje každé lidské
porozumění.

„Hospodin dává moudrost, z jeho úst vychází poznání a rozumnost.“
Příslou 9,10

T É M A

9 | Když se z příběhu stane pomluva

David Buruchara

T É M A

15 | Co ohrožuje křesťanskou jednotu

Oliver Bragg

EVANGELIZACE

19 | Evangelizace skončila, NADĚJE ŽIJE ale dál

Jan Libotovský

Z D O M O V A

32 | Křest ve sboru Safepoint

Pavel Eder

A T I

38 | Je minulost za námi?

Aleš Zástěra

ADRA SLOVENSKO

54 | Důstojné vzdělávání pre deti v Libanone

Martin Pavelka

Advent, číslo 1/2026, vychází v lednu 2026. Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365, registrační číslo MK ČR 6982.

Vydává – Církev adventistů sedmého dne, Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
www.casd.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková, Marie Koukolová

Redakční rada – David Čančík, Jan Matoušek, Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský, Daniel Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 918 493 713, 905 589 935
adventorion@adventorion.sk

Adresa ke stažení:
www.adventorion.cz/ke-stazeni

Příspěvky zasílejte na:
redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: iStockphoto.com

Foto: 7 – Igor Kocka, pixabay.com; 9 – iStockphoto.com; 11 – Adventist Review; 32, 33 – Petr Poloczek; 16, 17, 50, 51 – www.wikipedia.org; 8, 10, 11, 13, 52, 53 – www.pexels.com

Docela se mi líbí následující definice pomluvy: „Pomluva je nepravdivé tvrzení o někom jiném, které poškozují jeho pověst, vážnost nebo čest.“ Člověk nepomlouvá sám sebe, cílem pomluvy je pravý opak – aby ve světle „zaručené informace“ vypadal lépe.

Média využívají naší přirozené touhy po zvědavosti a hladu po informacích. Často se řídí heslem, že účel světi prostředky, a proto jsou schopna při honbě za sledovaností často poskytovat i obsah, který je toxický, škodlivý nebo zcela nepravdivý. A přesto (nebo právě proto) se takovým médiím daří.

Jako věřící lidé jsme však ukotveni v Písmu. Naš morální kompas musí být mnohem citlivější, než jsou hodnoty většinové společnosti.

Ne proto, že bychom byli lepší, ale proto, že naším vzorem je Ježíš, který nejenže nepomlouval, ale ani již nalomenou třtinu (zraněného člověka) nezlomil

(Mt 12,20). Naše jednání i mluva má být „ke slávě Boží“ (1K 10,31). Jen těžko si můžeme představit, že naše nepravdivé nebo polopravdivé sdílení „zaručených informací“ může Boha oslavit.

Pomlouvat můžeme ale nejen aktivně, ale i pasivně – sdílením senzacechtivého obsahu pochybné kvality, neověřenými dehonestujícími „informacemi“ o druhých, často i o členech církve nebo vlastního sboru.

V článcích, které se tomuto tématu věnují, chceme zároveň představit i řešení. Jak se bránit, ale i jak aktivně mluvit tak, aby druzí z našich zpráv měli radost? Více chválit, povzbuzovat a slovně podporovat. Tím totiž nakonec získáme mnohem víc než pouhým sdělováním negativních informací. Získáme člověka a jeho náklonnost a přátelství. A to je mnohem víc než krátkodobý osobní prospěch. Co si myslíte vy?

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Náš morální kompas musí být mnohem citlivější, než hodnoty většinové společnosti.

Přání do roku 2026

Stojíme na prahu nového roku, který je často spojován s pocitem očekávání nebo nejistoty. Přirozeně se ptáme, jakým směrem

se vydat, čemu máme věřit a co dává našemu životu opravdový smysl. Odpověď na tyto otázky nacházíme v Kristových slovech: „*Já jsem ta cesta, pravda i život*“ (J 14,6). Tato slova nejsou jen teologickou výpovědí, ale i živým svěděním do dalších dnů našeho života.

Cesta

Ježíš Kristus je cestou, která vede k jasnému cíli. Žijeme ve světě, který nabízí mnoho jiných cest a zkratk. Je velice snadné v něm zabloudit. Kristus se představuje jako náš průvodce i cesta zároveň. On je ten, kdo kráčí před námi i s námi. Být na cestě s Kristem znamená, že každý den je pro nás novou příležitostí. Každý krok učiněný v důvěře Božího vedení nás přibližuje k cíli, kterým je život v Božím království.

Pravda

Žijeme v době, která rezignovala na poznání pravdy. Jsme obklopeni

širokým spektrem různých názorů a postojů, ve kterém se těžko orientujeme. Kristus jako pravda není jen souborem věroučných bodů. Na základě biblického svědectví je Ježíš Kristus zosobněním věrnosti a spolehlivosti. On je tím pevným bodem, o který se můžeme opřít, když vše ostatní je nejisté a nestálé. Hledat pravdu v novém roce znamená spolehnout se na jeho slovo, které osvobozuje od našeho strachu a pokrytectví.

Život

Nakonec nám Kristus nabízí život, který dává v hojnosti. Nejde jen o přežívání, ale především o proměňující moc, která z nás vytváří nové stvoření. Křesťanský život by měl být v novém roce svěděním o tomto daru nového života. Můžeme být těmi, kteří do svých rodin, sborů i svého okolí přinášejí radost a touhu sloužit druhým.

Do roku 2026 nevcházíme sami. Vstupujeme do něj s Tím, který zná směr, zná pravdu o nás samých a dává nám sílu žít naplno. Přeji každému z nás, aby tento rok byl příležitostí pro hlubší zakotvení v Kristu. Přeji dar moudrosti k tomu, abychom v každé situaci dokázali rozpoznat Boží vedení, byli autentičtí a zároveň naplnění smysluplným životem.

— Peter Čík,
předseda Česko-Slovenské unie CASD

Už léta si nedávám na začátku roku žádné předsevzetí. Nemá to totiž smysl. Nikdy – ač jsem si to předsevzal – jsem pořádně

nezhubnul, nenaučil jsem se anglicky, nestal se lepším manželem, rodičem, kazatelem a ani nezměnil celý svět. Přiznám se, že pro svůj život potřebuji čím dál méně velkých změn, které by můj život udělaly lepším a šťastnějším. Stačí mi, když jsou alespoň na chvíli věci tak, jak mají být. Jenže...

Žijeme ve světě, který je v podstatě divný. Pravda už není důležitá, protože každý má tu svoji. Konstruktivní dialog přestává existovat. Čím větší blázen, tím mocnější vládce. Není podstatné to, co děláte, ale jak to prodáte. Slušnost začíná být známkou slabosti. Vztahy bolí víc než obvykle. Přemýšlet se nemusí, protože AI ví všechno. A ještě k tomu všemu většina lidí na vlastní kůži zažívá, co ve skutečnosti znamenají slova jako stres, únava, vyčerpání, vyhoření.

Gordon B. Hinckley řekl: „Lidé hledají stabilitu v chvějícím se světě. Chtějí něco, čeho se mohou pevně držet. Kotvu uprostřed veškeré nestability.“

Ježíš Kristus kdysi dávno tuhle „kotvu“ nabídl každému člověku: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinutí.“

Nevím, co se v roce 2026 bude dít. Ale vím, že Bůh je stále stejný. Jeho láska stále trvá a stále se projevuje. Jeho milost stále platí a jeho otevřená náruč je tu pro kohokoliv kdykoliv. S Ježíšem je svět ještě v pořádku.

Možná si dáte do nového roku 2026 spoustu předsevzetí a splníte je. Osobně

bych vám přál, abyste zvládli jedno jediné: „Držet se Ježíše, jít za ním, nepustit se ho, ať se děje, co se děje.“ Přeji vám, abyste v jakékoli situaci měli Ježíšovo „ukotvení“, protože bez něj to prostě nejde. Protože on jediný vám dokáže dát – bez ohledu na to, co se děje kolem vás – klid, jistotu, pokoj a smysluplnost.

— Vít Vurst,
předseda Českého sdružení CASD

V úterý večer dává generální tajemník NATO, Javier Solana, rozkaz k leteckým útokům na vojenské cíle v Jugoslávii.

O 24 hodin později už spojenecká letadla bombardují válečné lodě. Vzápětí se celý svět dostává do víru emocí. Rusko a Čína ostře protestují. Rusko zvažuje vojenskou pomoc Miloševičovi, ustupuje od zbrojního embarga.

Vůdce ruských komunistů Zjuganov prohlašuje: „Začíná éra technokratického fašismu, tedy fašismu v podání USA.“ Rozvášněné davy protestují na celém světě u ambasad USA a spojenců NATO. Václav Havel podporuje a souhlasí se zásahem spojenců, Václav Klaus oproti tomu naznačuje nesouhlas. Od skončení druhé světové války se svět nedostal do takového konfliktu.

Vše to jsou nadpisy článků z roku 1999. Co se změnilo za čtvrt století? NIC. Stačí vyměnit pár názvů a jmen, a podobné titulky můžeme číst i dnes. Co se to děje? Jaká nás čeká budoucnost? Jak tomu rozumět ve světle Bible – Božího slova?

„Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utrhł kámen a udeřil do železných

a hliněných nohou sochy a rozdrtil je, a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a byly jako plevy na mlatě v letní době. Odnesl je vítr a nezbylo po nich ani stopy. A ten kámen, který do sochy udeřil, se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi“ (Da 2,34.35).

Najednou se na scéně objevuje kámen. Jako blesk z čistého nebe. Žádná kontrarozvědka, žádné monitorující systémy světa nejsou schopny zachytit útok kamene. Ani nejmodernější protivzdušné obranné systémy světa nestačí reagovat na řítící se kámen. Je to nebezpečný okamžik, skutečný zlom. Nikdo není schopen zastavit útok kamene. Socha je zničena. Z tohoto světa nezůstalo nic.

Bible říká, že po lidstvu nezůstala ani stopa. Kde je v tomto proroctví prostor pro přežití věrných? Máme vůbec šanci přežít zničující nebeský útok? Věřím, že ano. Jedinou možnosť však vidím v tom, že se necháme Bohem rozdrtit dřív, než přijde útok kamene.

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa“ (Ez 36,26).

V podstatě jsme na tom podobně jako král Nebúkadnesar. Myslíme si, že nejlépe vykládáme Bibli, nejsprávněji dodržujeme Boží zákon, nejlépe rozumíme biblickému poselství o zdravém životním stylu, nej... Omlouvám se, schválně jsem to zveličil, abych ukázal na princip, že nic z toho nás nedokáže uchránit před zdrcujícím útokem kamene. Pouze když dovolíme Bohu, aby drtil, měnil naše srdce, naše ego, naše sobectví dřív, než se vrátí.

„Sen je pravdivý, a proto musí být výklad spolehlivý“ (Da 2,45). Prorok Daniel domluvil a v trůnním sále krále Nebúkadnesara je ticho. Po chvíli král

vstává z trůnu, sestupuje dolů a před ohromeným shromážděním padá na kolena. Modlitba (jít na kolena) je jediná správná reakce na dobu, ve které žijeme. Dovolme Bohu včas drtit a rozdrtit naše kamenné srdce (ego).

„Hospodine, prosím, drť i v tomto roce to mé tvrdé, sobecké srdce. Amen.“

— **Daniel Dobeš,**
předseda Moravskoslezského sdružení CASD

Nieкто vyjadril význam trpezlivosti týmito slovy: „Trpezlivosť nie je apatia a neúčasť, ale naopak úsilie a sústredenosť.“

Pripomína mi to slová z knihy Zjavenie Jána: „*V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru v Ježiša*“ (Zj 14,12).

Ak premýšľame o tom, s čím vstúpiť do nového roku 2026, akou cnosťou by mal byť charakteristický náš kresťanský život, potom je to trpezlivosť.

Milé sestry, milí bratia v Kristovi Ježišovi, do nového roku 2026 nám všetkým prajem trpezlivosť, o ktorej hovorí Písmo v poslednej knihe. Je to trpezlivosť, ktorá je charakteristická pre Boží ľud v poslednej dobe. Pretože Boží ľud sa v poslednej dobe nelíši tým, že má viac informácií, ale tým, komu je verný.

Nech je naša viera v Ježiša Krista neprehliadnuteľná a nech naša trpezlivosť v nasledovaní Krista inšpiruje a motivuje každého, kto túži po svätosti.

— **František Kolesár,**
předseda Slovenského združenia CASD

Co říká Bible o pomluvách

Zpracováno podle

<https://www.gotquestions.org/Cesky/Bible-pomluvy.html>

Hebrejské slovo, které se ve Starém zákoně překládá jako „pomluva“, lze přeložit jako „člověk, který vyjevuje tajemství, člověk, který roznáší povídačky, nebo milovník skandálů“. Pomlouvač je člověk, který má důvěrné informace a odhalí je někomu, kdo s nimi nemá nic společného.

Pomluva se od pouhého sdělení informace liší záměrem. Pomlouvači mají většinou v úmyslu vyzdvihnout v očích svých posluchačů sebe, aby vypadali lépe než ti, které pomlouvají. Navíc vykreslují ostatní tak, aby se pochlubili tím, jaké informace mají k dispozici.

V knize Římanům nám Pavel ukazuje, jak hříšná je lidská povaha a jak je lidstvo bezbožné. Ukazuje také, jak Bůh vylévá svůj hněv na ty, kteří odmítají jeho zákony. Protože se lidé odvrátili od Božích pokynů a nařízení, vydal

je Bůh napospas jejich vlastní hříšné povaze. Na seznamu hříchů jsou i pomluvy a klevety (Ř 1,29b–32).

V tomto textu vidíme, jak vážný je hřích pomluvy. Je totiž jedním z charakteristických rysů lidí, na něž je vyléván Boží hněv.

Další skupinou lidí, kterou pomluvy podle Bible ohrožují, jsou vdovy. Pavel varuje vdovy před pěstováním pomluv a před zahálkou. O těchto ženách se píše, že „... klevetí, pletou se do cizích věcí

Pomluva se od pouhého sdělení informace liší záměrem.

a mluví, co se nepatří“ (1Tm 5,12.13). Protože ženy tráví hodně času navštěvováním a tím, že pracují s dalšími ženami, mohou slyšet a vidět různé situace zkresleně, zvláště tehdy, když se popis nějaké situace probírá stále dokola. Pavel říká, že vdovy chodí po domech a hledají, čím by vyplnily čas.

Mnohá přátelství byla zničena nedorozuměními, která začala pomluvou.

Ruce, které nemají co na práci, se často zaměstnají špatnými věcmi. Bible nás před zahálkou varuje: „Mluvka roz-

náší tajemství, kudy chodí; s tluchubou neměj co do činění“ (Př 20,19; B21).

Ženy ale rozhodně nejsou jediné, jichž se pomlouvání týká. Do pomluv se může zapojit každý, a to prostě tím, že opakuje něco, co mu bylo důvěrně svěřeno. Kniha Přísloví obsahuje mnoho veršů, které se týkají nebezpečí pomluv a potenciálních škod, které pomluvy mohou napáchat. „Kdo nemá rozum, bližním opovrhne, rozumný člověk raději pomlčí. Mluvka roznáší

tajemství, kudy chodí, zodpovědný člověk je umí zachovat“ (Př 11,12.13; B21).

Bible nás učí, že „... zvrácený člověk rozsívá sváry, pomlouvač rozeštvé i dobré přátele“ (Př 16,28; B21). Mnohá přátelství byla zničena nedorozuměními, která začala pomluvou. Ti, kdo tak jednají, pouze rozsévají sváry, způsobují hněv, zahořklost a bolest mezi přáteli. Je smutné, že si v tom někteří lidé libují a vyhledávají každou příležitost, jak ostatním ublížit. A když takového člověka přímo obviníte, vinu popře a začne se vymlouvat a vysvětlovat důvody. Než by přiznal chybu, bude obviňovat ostatní nebo bude zlehčovat závažnost svého hříchu. „*Tupci jsou jeho ústa záhubou, rty jsou mu pastí smrtelnou. Pomluvy se tváří jako pamlsky, hluboko do nitra ale padají“ (Př 18,7.8; B21).*

Ti, kdo si hlídají jazyk, se chrání před trápením (Př 21,23). Musíme tedy střežit svůj jazyk a chránit se před hříchem pomluvy. Když své přirozené touhy odevzdáme Pánu, on nám pomůže, abychom zůstali spravedliví.

Kéž bychom se všichni drželi toho, co o pomluvách učí Bible, měli raději zavřená ústa a mluvili jenom tehdy, když je to nutné nebo vhodné.

Když se z příběhu stane pomluva

David Buruchara

Jsme bytosti, které milují příběhy. Každý má svůj příběh a my ho rádi vyprávíme i posloucháme. Příběhy nám pomáhají pochopit svět. Zvláště nás přitahují příběhy jiných lidí – jejich úspěchy, chyby a zlomové okamžiky –, které nás spojují s něčím větším, než jsme my sami. Bible je vlastně také příběhem: příběhem Boží lásky, zjevené skrze životy skutečných lidí, jejich vzestupy a pády.

Knihy jsou příběhy. Filmy jsou příběhy. Rozhovory jsou příběhy. Existuje však nebezpečí, že příběhy, které sdílíme, nestaví druhé do dobrého světla. Když vyměníme důvěru nebo pověst jiné osoby za náš vlastní moment „slávy“, používáme

jejich příběh jako měnu, kterou platíme za to, abychom získali pozornost druhých. Pomluvy neovlivňují pouze pohled na osobu, o které se mluví. Ovlivňují také nás samotné a formují naše srdce způsobem, o kterém možná ani nevíme (Př 18,8).

Je naivní si myslet, že můžeme pomlouvat ostatní, aniž by ostatní pomlouvali nás.

Od neformálních pomluv po duchovně znějící „modleme se za toho a toho“ – pomluvy se objevují všude:

v práci, ve škole, ve sboru i doma. Nikdo z nás nechce být předmětem pomluv. Ale je naivní si myslet, že můžeme pomlouvat ostatní, aniž by ostatní pomlouvali nás. Stejně naivní je věřit, že někdo, kdo pomlouvá s vámi, nakonec nebude pomlouvat i vás. Pomluvy jsou málokdy uzavřeným kruhem. Ale kromě sociálního rizika se děje ještě něco hlubšího.

Pomluvy často vyplňují prostor, kde by se mělo ukázat, jak jsme sami zranitelní. Když nejsme ochotní otevřeně mluvit o svých vlastních bojích nebo nejistotách, vypůjčíme si místo toho chyby někoho jiného. Vyvolává to v nás pocit sounáležitosti, avšak na úkor někoho jiného. Je to stejný impuls, který vedl Cháma (Noemova syna) k tomu, aby odhalil hanbu svého otce před svými bratry (Gn 9,21–24). Ale

stejně jako nezdravé jídlo, i pomluvy jsou typem konverzace, které způsobí vztahovou podvýživu – sice nás v daném okamžiku možná uspokojí, ale nakonec se ukáže, že taková sdělení nemají žádnou hodnotu.

Je to lákavé

Často mě lákají levné drby, které nabízejí spojení, a zjistil jsem, že se sdílím s věcmi, s kterými bych neměl. Modlím se, abych to rozpoznal a odolal tomu. Následující tři otázky mi pomáhají záměrně vypravovat příběhy jiných lidí s integritou a péčí:

1. Bylo by v pořádku, kdybych to řekl v přítomnosti osoby, o které mluvím? (Mt 7,12)

Pokud by mé vyprávění znělo jinak, kdyby daná osoba byla přítomna, stojí za to zvážit, zda to vůbec říkat. Písmo varuje před zneužíváním různých omezení a hendikepů druhých lidí – v tomto případě jejich nepřítomnosti – k tomu, abychom jim ublížili (Lv 19,14). Tato otázka může sloužit jako jednoduchý, ale účinný lakmusový papírek jak integrity, tak lásky.

pomluva – nemoc naší doby

2. Nevyhýbám se vyprávěním o druhých vlastní zranitelnosti a selhání? (Mt 7,3-5)

Někdy se rozhodneme „vyzvonit“ něco o někom jiném, protože se to zdá bezpečnější než sdílet něco ze svého vlastního života. Ale pomluvy jsou způsobem, jak se vyhnout skutečnému spojení. To neznamená, že musíme otevřeně mluvit o svých chybách se všemi lidmi okolo. Znamená to však, že bychom si měli položit otázku: Mluvíím o této osobě proto, abych se vyhnul upřímnému vyprávění o sobě?

3. Podporí tento rozhovor růst, aniž by pomlouval něčí charakter? (Ef 4,29)

Mám blízkého přítele, který nikdy nepomlouvá. Je kritický myslitel (doktor filozofie), ale vždy se snaží

v lidech objevit tu lepší stránku. Není toxicky pozitivní a nevyhýbá se těžkým rozhovorům. Přesto není nikdy nudný – jeho rozhovory jsou upřímné, poutavé a smysluplné. Jednou mi řekl: „Kdykoli mluvím, modlím se, aby to bylo informativní, inspirativní nebo poučné.“

Pavel nabádá Efezské, aby záměrně používali slova, která ostatní povzbuzují (Ef 4,29). To neznamená, že máme ignorovat škodlivé chování nebo mlčet, když je třeba říci pravdu. Také Jan varoval před Diotrefem a označil jeho pýchu a pomluvy za hrozbu pro společenství (3J 9,10). Existuje čas a místo pro vyslovení tvrdé pravdy. Ale i tehdy by naším cílem měl být růst a ochrana, nikoli hledání chyb a pomlouvání.

Ježíš je opakem všeho, co ztělesňuje pomlouvání. Je upřímný a respektuje naše životní příběhy, bere na sebe naši hanbu a dává nám pocit bezpečí, abychom mohli být zranitelní. Zvolit si skutečný vztah s druhými namísto falešného propojení není zpočátku snadné. Stejně jako zdravá strava to vyžaduje každodenní úsilí. Ale ještě zásadnější je, že to vyžaduje změnu chuti – změnu, kterou v nás může vyvolat pouze Ježíš. On nás vyzývá, abychom nesli lehčí břemeno: upřímné a laskavé rozhovory, které dávají život a jsou zakořeněny v lásce.

David Buruchara, M.Ed., LPC-R, je terapeut pro páry, který se silně zajímá o propojení duševního zdraví, vztahů a víry. Spolu se svou ženou Callie žije ve Virginii v USA.

Adventistický kazatel opustil službu v církvi a stal se rockovou hvězdou!

Jonathan Walter, kazatel a redaktor časopisu Adventist Review

Zaujal vás titulek tohoto článku? Vsadím se, že ano. Je pravděpodobné, že je to první článek, který jste si v tomto časopise přečetli. Ano, přiznávám, je to kompletně vymyšlené. Promiňte, ale neomlouvám se!

Dříve než zklamaně otočíte na jinou stranu časopisu, vyslechněte mě, prosím. Myslím si totiž, že máme problém.

Pobouření či pohoršení nám může dokonce dodávat potřebnou dávku dopaminu. Většina internetových platforem a algoritmů z toho vychází! Možnost mít nějaký skandál, problém, osobu nebo situaci, kterou lze pomlouvat, stěžovat si nebo se proti ní postavit,

se stala měnou internetového světa. A všichni jsme tím vinní.

Toužíme po pohoršení

„Tom Cruise randí s dívkou o desetiletí mladší!“

„Nikdy neuvěříte, co řekla Angela Merkelová, když si myslela, že má vypnutý mikrofon!“

„Will Smith se rozloučil se svou kariérou!“

„Hádejte, kdo je na Epsteinově seznamu!“¹

Rozhodně vůbec neubývá množství často nesprávného, neúplného a rozhodně bezduchého obsahu, který každý den zaplavuje miliardy lidských myslí. Nemůžeme si pomoci. Lidé milují skandály a pobuřující události.

Naše hříšná přirozenost touží po jakémkoli rozptýlení, které nejlépe odvede naši pozornost od našich bezvýznamných životů. Je mnohem snazší nadšeně probírat skandál nebo neštěstí někoho jiného než čelit tomu vlastnímu.

¹ Tyto titulky vznikly z ilustračních důvodů.

Žel, jako adventisté sedmého dne často děláme přesně to samé. Ať už se jedná o nezávislé youtubery, blogery nebo mediální subjekty (na obou stranách barikády), nebo o vás i mne v našich místních sborech. Zdá se, že „dobrý“ skandál „inspiruje“ a „posiluje“ svaté k akci často mnohem více než kázání, které se dotýká mého srdce. Pobouření přichází snadno.

Adventistický skandál

Jako teenager jsem měl zblízka možnost sledovat něco, co by se dalo označit za významný adventistický skandál s celým jeho životním cyklem – důsledky, pobouření, ohlasy.

Všechno se to stalo během mých formativních let, právě v době, kdy jsem se rozhodl brát Boha vážněji.

Vlivné osobnosti, vůdci, které jsem já i mnoho dalších respektovali a vzhlíželi k nim, učinili několik morálně sporných rozhodnutí. Celá věc se rychle rozšířila a stala se věcí veřejnou, adventisté v mém okolí se k ní neustále vyjadřovali. Všichni o tom rozmlouvali a kolovalo mezi lidmi příliš mnoho z toho, co mělo zůstat soukromé (včetně e-mailů, které někdo získal, podvodně stáhl a poté zveřejnil). Někteří to vzali jako záminku k opuštění církve, „protože všichni jste pokrytci“.

Vše vyvrcholilo sborovým členským shromážděním, které trvalo až do půl druhé

ráno. Bylo to pravděpodobně nejhorší navštívené jednání, jaké jsem kdy viděl.

(Kdy jste naposledy navštívili členské shromáždění zaměřené na evangelizaci a misi, které trvalo tak dlouho a bylo plno?)

Na členském, a dokonce i před ním, dotyčné osoby projevily známky upřímné lítosti a zahájily snahy o nápravu. Přesto se odehrály bouřlivé diskuse, při nichž někteří nadměrně horliví členové doslova běhali k mikrofonu, mávali v rukou *Církevní příručku* a požadovali větší veřejné ponížení pod záminkou, že chtějí, „aby mladí lidé věděli, že to bylo špatné“ (jako by o tom někdo pochyboval). Někteří vstali a prosili o milost; jiní si zjevně užívali příležitost kochat se v domnělém pokrytectví těch, kteří po léta hlásali vysoké standardy, ale nyní je sami nedokázali dodržet.

Pohoršení nám může dokonce dodávat potřebnou dávku dopaminu.

Sledovat, jak se to všechno odehrává, bylo náročné. Bylo to opravdu chaotické a nemohl jsem se ubránit myšlence, že i když lze rozhořčení a odsuzování vzhledem k faktům považovat za oprávněné, rozhodně to nebylo tak, jak by to řešil Ježíš. Pokud si dobře vzpomínám, vyřešil takové věci jednou větou: „Ani já tě neodsuzuji; jdi a už nehřeš“ (J 8,11).

Na způsobu záležití

Lidé dělají chyby. Vy děláte chyby. Já také. Hodně. A ať se nám to líbí, nebo ne, lidé nás sledují a jsou ovlivněni tím, co děláme a říkáme. Zvěstování

Skandály se stávají. Ale posedlost jimi je naše volba.

pravdy, biblických standardů a spravedlnosti v kombinaci se selháním nebo odpadlictvím toho,

kdo je hlásá, dělá z těchto principů snadný terč. Nic to ale nemění na platnosti poselství.

Znamená to, že bychom tedy neměli nazývat hřích hříchem, a tak řešit „vzpouru ve vlastních řadách“? Ne. Nenavrhují ignorovat problémy nebo nechat naše bratry a sestry samotné v jejich zápase, kterému vlastně všichni čelíme. A samozřejmě, pokud byl spáchán nějaký přestupek, nemůžeme to přehlížet. Ale při řešení těchto problémů záleží na tom, *jak* to děláme.

Skandály se stávají. Ale posedlost jimi je naše volba. To, jak reagujeme na selhání, chyby a rozhodnutí jiných

lidí – ať už jde o známou osobnost, nebo bratra „ze třetí řady“ –, může a mělo by být ovlivněno upřímnou modlitbou, biblickými radami a Kristovou milostí. Ellen Whiteová k tomu výstižně říká: „Vyhledávání zlých stránek na druhých se v těch, kdo je vyhledávají, vyvine ve zlo. Zaměstnáváme-li se nedostatky druhých, měníme se sami v obraz těchto nedostatků. Díváme-li se však na Ježíše, mluvíme-li o jeho lásce a o dokonalosti jeho povahy, měníme se v jeho obraz.“²

Skandál, kterým se máme zabývat

Mohu navrhnout, že ve skutečnosti existuje pouze *jediný* „skandál“, který stojí za to, abychom se jím zabývali? A tím je skandál kříže. „*Ale my kážeme Krista ukřižovaného, pro Židy je to kámen úrazu (řecky skandalon) a pro ostatní bláznovství*“ (1K 1,23).

Čím více uvažujeme o „skandalu“ kříže a o tom, jak odhaluje Boží srdce, dynamiku spasení a proměnu, kterou způsobuje, tím méně budeme pocítovat touhu pomlouvat, škodolibě se radovat nebo ještě více ponížovat zraněné lidi. Dopaminová vlna plynoucí z rozhořčení je pak nahrazena radostí ze spasení, nadějí na obnovení a postojem milosrdné lásky, která touží budovat a podporovat, která nechce ničit. Kříž nám pomáhá prohlédnout jakékoli pokrytectví, které můžeme vnímat, a pomáhá nám pečovat o zraněného člověka, který stojí v pozadí – pečovat o dítě Krále, které Bůh miluje více než sebe sama.

² E. G. Whiteová, *Život naplněný pokojem*, Praha: Advent-Orion, 1995, s. 266.

Co ohrožuje křesťanskou jednotu?

Oliver Bragg

Pád berlínské zdi v listopadu 1989 znamenal začátek nové éry globálního míru. V článku v časopise Foreign Affairs politolog Francis Fukuyama ve své dnes již proslulé práci *The End of History* (Konec dějin) tvrdil, že svět vstupuje do nové éry, v níž se liberální demokracie stala ideologickým vítězem studené války.

Fukuyama tvrdil, že s koncem studené války vstoupila civilizace do konce dějin, kdy svět již nebude bojovat mezi různými systémy vlády; místo toho, jak tvrdil, svět dosáhl „konečného bodu ideologické evoluce lidstva a univerzalizace západní liberální demokracie jako konečné formy lidské vlády“.¹ Fukuyamovi současníci

jeho názory tehdy zpochybňovali. Dnes na základě vlastní zkušenosti víme, že demokracie, jejíž společenská smlouva je založena na důvěře, je skutečně na celém světě na ústupu. Vznikla jakási nová studená válka, protože nové ideologické boje formují geopolitické napětí po celém světě. Důvěra, která je základem lidských vztahů, se rozpadá, protože svět se opět polarizuje.

Jeden z nejdůležitějších momentů studené války nastal, když rozhodnutí jednoho muže zpochybnit to, co viděl na radaru, možná zachránilo celý svět před zničující jadernou válkou.

V období zvýšeného napětí v září 1983 dohlížel neznámý Rus, podplukovník Stanislav Petrov, na systém včasného varování, který sledoval odpálené rakety. Na svém radaru si všiml, že se pět mezikontinentálních balistických raket ze Spojených států blíží k Sovětskému

Demokracie, jež je založena na důvěře, je na celém světě na ústupu.

¹ Francis Fukuyama, „The End of History?“ *The National Interest* 16 (Summer 1989): 3–18, <http://www.jstor.org/stable/24027184>.

svazu. Petrov stál před kritickým rozhodnutím: zda upozornit své nadřízené, kteří by pak zahájili masivní odvetný útok proti Spojeným státům, nebo věřit svým instinktům a uvěřit nejpravděpodobnějšímu scénáři – že se nejedná o jaderný útok, ale o poruchu radaru.² Petrov měl pravdu a jeho rozhodnutí nejednat unáhleně pravděpodobně zachránilo svět před jaderným zničením.

Falešný poplach

Izrael se ocitl v podobné situaci, v jaké byl podplukovník Petrov, krátce poté, co byly kmeny Gád, Manases a Ruben propuštěny z boje za Jordánem. Před

Jednota se dnes
necení tak
vysoko, jak
by měla.

překročením
Jordánu byla
uzavřena
dohoda mezi
Gádem, polo-
vinou kmene
Manases
a Rubenem,

kteřá stanovila, že zůstanou a budou bojovat s ostatními kmeny, dokud nebude země dobyta. Kmeny dodržely své slovo a bojovaly po boku Jozua, dokud je nepropustil. Jozue potvrdil (Joz 22,3), že dodržely své slovo a pečlivě dbaly na to, co jim přikázal Hospodin. Po potvrzení, že splnily svou povinnost, Jozue kmeny vyzýval, aby zůstaly poslušny Bohu.

Když se kmeny vracely domů, zastavily se u Jordánu a postavily „velký a nápadný oltář“ (Joz 22,10). Zpráva o novém oltáři se rozšířila téměř okamžitě a vypadala jako jasné porušení

Božího zákona a zjevný akt vzpoury. Izraelský národ se již dříve potýkal se vzpourami a v mnoha případech měly jejich následky dopad na celý národ. Kmeny, které chtěly potlačit jakékoli povstání nebo neloajlnost, se sešly, aby proti nim vedly válku. „Izraelci se doslechli, že Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasova zbudovali oltář naproti kenaanské zemi u jordánských Kruhů, směrem k Izraelcům. Když to Izraelci uslyšeli,

Izraelské
kmeny
v Kenaanu

² Alicia Sanders-Zakre, „The Man Who ‚Saved the World‘ Dies at 77,“ *Arms Control Association*, October 2017, <https://www.armscontrol.org/act/2017-10/news-briefs/man-who-saved-world-dies-77>.

pomluva – nemoc naší doby

shromáždila se celá pospolitost Izraelců do Šíla, aby se proti nim vypravili do boje“ (Joz 22,11.12). Důvěra rychle mizí, když mezi lidmi vzniká odstup, ať už záměrně, nebo ne.

Na pokraji občanské války kvůli zprávám o tomto údajném odklonu od uctívání se deset kmenů na východ od Jordánu rozhodlo vyslat posla, aby se zeptal na povahu toho, co viděli. Vůdcem skupiny byl zvolen Pinchas, pravděpodobně kvůli jeho důslednosti během hříšného jednání v Šitimu, kdy uviděl Izraelity, kteří propadli smilstvu, a vzal svůj oštěp a vykonal soud před zraky celého Izraele. Pinchase doprovázelo dalších deset mužů a s obviněním proti kmenům se skupina vydala přes řeku.

Obžaloba byla vznesena proti údajně vzbouřeným kmenům. Gád, Ruben a polovina kmene Manasesova připravili promyšlenou obhajobu. Bezprostřední závěr deseti kmenů byl nesprávný; ve skutečnosti byl oltář postaven za účelem posílení jednoty a k uctění Boha. Téhož dne byla válka odvrácena. Jak odlišný by mohl být tento příběh, kdyby se nejprve jednalo, a teprve poté vyšetřovalo, nebo kdyby falešné obvinění vedlo Rubenovce k reakci plné hněvu a nepřátelství?

Sovětský podplukovník se rozhodl analyzovat situaci, ve které se nacházel, a v dobré víře předpokládal, že to, jak to vypadá, není realita. Stejně tak i Rubenovci svým klidným přístupem poskytli věrohodné vysvětlení bez hněvu a neucty. „Jak často vznikají vážné nesnáze z pouhého nedorozumění, a to i u těch, kteří jsou vedeni nejvznešenějšími pohnutkami!

Jak vážné a někdy i osudné následky mohou mít, chybí-li vzájemné pochopení a snášlivost.“³ Ačkoli krizi pravděpodobně způsobila vzdálenost, byla zmírněna mírnou a srdečnou odpovědí příslušníků kmenů Ruben, Gád a Manases. Když byla krize zažehnána, vyslanci „... dobrořečili Bohu“ (Joz 22,33)

a pokojně se vrátili na druhou stranu Jordánu, aby to oznámily ostatním.

Nic nemůže církev oslabit tak zjevně jako rozdělení a sváry.

Toto nedorozumění by nevzniklo, kdyby se kmeny Ruben, Gád a Manases rozhodly usadit se v zaslíbené zemi na stejné straně Jordánu. Ačkoli Bůh kmenům dovolil usadit se a žít na druhé straně Jordánu, zdá se, že to nebyl jeho původní záměr s izraelským národem. „Kdo se odděluje, hledá své vlastní touhy“ (Př 18,1). Izolace kmenů na druhé straně Jordánu je vystavila riziku nedorozumění a zvětšila vzájemné odcizení.

Sovětská raketa s jadernou hlavicí

³ Ellen G. Whiteová, *Patriarchové a proroci*, s. 385.

Usilování o jednotu ve světě polarizace

V době, kdy svět vstupuje do nové studené války, se zdá, že i církve někdy bojuje se svou vlastní studenou válkou. Jednota se dnes necení tak vysoko, jak by měla. A lidé si ani příliš neváží služby Ducha svatého, který jednotu, pravdu a důvěru podporuje. Stranická politika dokáže paralyzovat celé vlády. Politika uvnitř církve dělá totéž a vytváří nedůvěru a nesoulad mezi členy církve.

Překročení řeky nebylo pro Izraelce snadným úkolem při jejich poslání zjistit význam vybudovaného oltáře. Stejnou výzvou to zůstává i pro nás, když často vidíme zjevné odchylky od Božího slova. Pokud církve usiluje o jednotu, musíme vynaložit veškeré úsilí, abychom překročili řeku a zjistili, co vidíme a slyšíme, zda se skutečně jedná o odchylku od Božího slova, nebo o nedorozumění. Křesťané by se měli více otevřít pro rozhovor a smíření a nepoprávat sluchu spekulacím a pomluvám. Kolik rozdělení v církvi pramení spíše z nedorozumění než ze skutečného odchýlení se od Božího slova?

Kristus překročil nejneuvěřitelnější propast, když přišel na tuto Zemi, aby se narodil a žil jako člověk. Každý den svého pozemského působení Ježíš, obrazně řečeno, překračoval řeky, aby se spojil s ostatními. Šel do Samaří, do domů výběrčích daní a do synagog těch, kteří usilovali o jeho život. Nepřerušil vztahy s těmi, kteří byli jiní,

ale naopak se snažil budovat k nim mosty.

Ačkoli bychom při budování mostů nikdy neměli dělat kompromisy ohledně pravdy, měli bychom vynaložit veškeré úsilí, abychom se spojili v bodech, na kterých se můžeme shodnout. V rámci církve bychom měli hledat jednotu skrze Kristovu milost v každém možném bodě a modlit se, aby Duch svatý učinil to ostatní. Měli bychom se zapojit a překročit řeku, pokud nás zajímá praxe druhých, a pokud jsme obviněni, měli bychom jako kmen Rubenův předložit své důvody v pokoře a lásce. „Nic nemůže církve oslabit tak zjevně jako rozdělení a sváry.“⁴

Příběh v Jozue 22. kapitole je v naší době velmi aktuální. V těchto závěrečných okamžicích dějin země se nepřítel opět pokusí rozdělit Boží lid, jak to udělal s učedníky při poslední večeři a jak to zamýšlel udělat se starověkým Izraelem. „V jednotě je síla, v rozdělení je slabost a porážka.“⁵ Zatímco se svět propadá do chaosu, roztržštěných frakcí a polarizace, kéž by se Boží lid modlil za jednotu a dokázal „překročit řeku“, aby zjistil, jak se věci mají, aby neizoloval sebe i ostatní v důsledku falešných spekulací.

Oliver Bragg bydlí ve městě Loveland v Coloradu v USA a pracuje jako učitel a zástupce ředitele na střední škole (Campion Academy).

⁴ Ellen G. White, Manuscript 39, 1887.

⁵ Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1913), p. 92.

Evangelizace skončila, NADĚJE ŽIJE ale dál

Jan Libotovský, vedoucí oddělení osobní služby v ČSU

V polovině listopadu jsme prožili v Praze velkou evangelizační akci NADĚJE ŽIJE. Mark a Ernestine Finleyovi zde představovali to, čemu hluboce věří a co celý život žijí – naději v duchovním a praktickém životě. Ukázalo se, že je to téma, které lidi zajímá, a proto každý večer přicházely stovky posluchačů, aby získaly novou naději, nové nasměrování, dobrou knihu nebo nová přátelství.

Přestože realizační tým připravoval akci dlouho dopředu, klíčové bylo zapojení desítek dobrovolníků, pro které byl tento čas také něčím hodnotným. Není jednoduché popsat atmosféru, která byla každý večer v sále cítit, a proto nabízím několik reakcí členů zúčastněných sborů, kteří přišli posloužit a zároveň i načerpat novou naději.

Celá akce byla úžasná, náš obyčejný život se zastavil a my jsme celý týden chodili na úžasné přednášky. Byla to předchuť nebe. Bylo to úžasné. Díky za to... (Marta)

Zúčastnila jsem se čtyř přednášek a sobotní bohoslužby v Kongresovém centru na Vyšehradě jako pomocnice při prodeji knížek nakladatelství Advent-Orion. Jsem ráda za tuto zkušenost. Zaujaly mě hlavně přednášky Marka Finleyho, které měly přesah do historie a archeologie. Děkuji všem,

kdo se podíleli na přípravě a organizaci akce. (Jitka)

Nezapomenutelných zážitků z přednášek bylo více, ale na jeden asi nikdy nezapomenu. Vyprávěla ho jedna paní, která přijela až z plzeňského kraje a přišla si v poslední den přednášek vybrat nějakou knížku. Vzpomínala, že když její čtrnáctipáťletý syn nedávno objevil v kapse auta Bibli, tak ho tak nadchla, že ji stále četl. Začal od Starého zákona a nemohl se od toho čtení odtrhnout. Když mu nabízela jiné knížky nebo aktivity, tak říkal, že ho nejvíce zajímá právě tato kniha. Když přečetl Starý zákon, tak řekl mamince: „Maminko, když ses nepohodla s tatínkem, tak by ses s ním měla zase usmířit.“ Ta paní v tom viděla

vliv Bible na svého syna, a proto přijela až z takové dálky na tyto přednášky. (Daniela)

Na přednášky manželů Finleyových jsem se dostal tak, že ještě před přednáškami mě požádala manželka, která pracuje v církevním nakladatelství, abych jí několik večerů pomohl s prodejem knih. Tak proč bych jí nevyhověl? Abych se přiznal, byl jsem i malinko zvědavý na bratra Finleyho, protože jsem věděl, že je autorem některých čtvrtletních lekcí Sobotní školy. Na místě jsem zjistil, že není třeba pomáhat manželce, ale je třeba doplňovat knihy a časopisy, které byly zdarma a které se používají pro tzv. stolečkovou evangelizaci. Takže jsem pomáhal z krabic dávat na stůl, co bylo potřeba. Zjistil jsem, že to jsou pěkné a kvalitní věci. Co by mě však před přednáškami nenapadlo – že mě chytanou za srdce. Měl jsem pocit, že sálem věje Boží Duch. Připomněly mi, že máme přednost znát vzácné pravdy: jak duchovní (o kterých hovořil bratr Finley), tak i v oblasti zdraví (o kterých hovořila sestra „Týna“ Finleyová). Tak jsem si dal předsevzetí, že začnu více číst duchovní knihy a budu dělat i více pro své zdraví. A jako vedlejší bonus bylo, že jsem mohl prohodit pár slov s kamarády, které jsem delší dobu neviděl, anebo i viděl, ale nebyl předtím na popovídání čas.

P.S. Teprve po skončení přednášek jsem na YouTube viděl pozvánku bratra Passera, ve které výstižně nazval bratra Finleyho „novodobým apoštolem Pavlem“. (František)

Přednášky Marka a Tiny Finleyových potvrdily, že lidé jsou stále ochotní přicházet na veřejná setkání s duchovní tematikou. Novinkou pro mě byly rozsáhlé zdravotní přednášky a byl jsem zvědav na odezvu. Následné reakce i rozhovory ukázaly, že mnoho účastníků bylo silně motivováno ke změnám,

a bylo vidět, že se jedná o hodně aktuální téma. Další pro mě velmi osvěžující novinkou byly prezentace jednotlivých sborů, které probíhaly přímo v hlavním sále. Setkávání členů různých sborů vytvářelo zvláštní, až rodinnou atmosféru. Současně tím vznikla často využitá příležitost pro návštěvníky přednášek navázat kontakt s našimi členy. Přípravy takto velkých akcí pro stovky lidí jsou náročné pro celý tým. V tomto případě byla ale silná motivace: přinést naději do života lidí. Dávalo to pocit smyslnosti, naplněnosti a radosti z toho, že jsme součástí takovéto věci. (Tomáš)

Já jsem neměla sílu sloužit, i když jsem to plánovala, jen jsem se asi 40 dní se sestrou za akcí a všechny zúčastněné modlila a vnímala to jako velmi požehnané. Manželé Finleyovi jsou naplněni Duchem svatým, je to na nich vidět, jsou inspirací ve všech směrech, i jako

milující se pár. Bylo krásné slyšet Markovo poselství v moci Ducha svatého. Kniha Ernestine Finleyové, kterou jsem si koupila, bude muset nahradit mou absenci na jejich přednáškách. Už po přečtení pár stránek mi Bůh pomáhá vylepšovat životní styl. Je krásné, jak oba vyvyšují Boha. Jediná temná skvrna je na mnoha prázdných židlích a na neukázněném a rušivém chování řady bratrů a sester, bylo mi to líto. Jinak to byla také pěkná příležitost setkat se s mnoha sourozenci. Velké díky patří Bohu, manželům Finleyovým a desítkám obětavých lidí! (Květa)

V průběhu přednášek jsem vypomáhal s nabídkou literatury. Děkuji Bohu nejen za velký zájem návštěvníků, ale také za osobní setkání s lidmi, kteří prožívali nelehké životní situace. Za předání naděje o Boží pomoci mamince, jejíž syn měl jít na operaci se srdcem, a následující večer paní, která právě prožívala rozvod se svým manželem. Slíbil jsem oběma, že se za ně budu modlit, aby měly sílu tyto nelehké situace zvládnout. Díky Hospodinu za to, že nám umožňuje být zde pro druhé. (Pavel)

Jsem Bohu za tuto zkušenost velice vděčný. Také pro mě to byl hluboký prožitek a ujištění, že Ježíš Kristus je právě tím, komu je dobré a důležité věřit a koho následovat.

Nové mezinárodní společenství září pro Krista

Jan Matoušek, tajemník Českého sdružení CASD

Osmnáctý říjen 2025 se zapíše do historie Církve adventistů sedmého dne v Praze. V prostorách sboru Praha-Michle – Bethany proběhlo slavnostní založení nového mezinárodního sboru s výstižným názvem Lighthouse (Maják). Sobotní dopoledne bylo naplněno pokojem, radostí a silným vědomím povolání ke službě šíření evangelia všem lidem různých národů a jazyků, což se přímo odráží v DNA nového společenství.

Mezinárodní rodina s angličtinou v srdci

Sbor Lighthouse je od počátku skutečně globální rodinou. Tvoří jej věřící z více než 20 národností, kteří sdílejí společnou víru a kulturu.

Hlavním jazykem bohoslužeb a komunikace je angličtina, což z tohoto

sboru činí unikátní otevřené společenství pro cizince, studenty a pro všechny, kteří hledají křesťanský domov v Praze.

Při této příležitosti bylo oficiálně ustanoveno také vedení sboru. Kazatelem sboru je br. Eric B. Dunn, ordínovaným kazatelem br. Zdeněk Martasek a starším sboru br. Augustin Yeboah.

Kázání o světle a soli

Důležitou součástí slavnosti bylo kázání br. Víta Vursta, předsedy Českého sdružení CASD. Jeho poselství o světle a soli připomnělo nově vznikajícímu sboru základní biblickou výzvu: být viditelným a vlivným prvkem ve společnosti. Svou přítomností podpořili

událost i členové hostitelského sboru Bethany.

Slova kazatele: Domov, Maják a Povolání

Nejvýraznějším momentem soboty byl projev kazatele Erica B. Dunna, který hovořil o vizi a poslání sboru. Jeho slova se stala základním kamenem identity Lighthouse:

„Věřím, že tento sbor se snaží být domovem daleko od domova – malým kouskem nebe, kde má své místo každý, kde lidé znají tvé jméno a rozumějí tvým zápasům. Místem, kde jsi milován, vnímán a je o tebe postaráno.

Mnozí z nás přinesli velké oběti, abychom tu mohli být. Překročili jsme oceány a kontinenty, nechali za sebou rodinu, přátele a známé kultury. Naučili jsme se nové jazyky, přizpůsobili se novým systémům a krok za krokem budovali život od nuly. A někdy v nás ta vzdálenost zanechá pocit osamění, ztracenosti nebo vnitřní prázdnoty. Víra pak může působit křehce a naděje daleko.

Proto je komunita, jakou je Lighthouse, tak důležitá. Dává nám místo, kde si můžeme odpočinout, kde si znovu

doplníme „nádobku lásky“ dříve, než se vrátíme do rytmu pražského života. Tady znovu dýcháme. Tady si připomínáme, kým jsme.

Ale Lighthouse není jen místem odpočinku. Je součástí něčeho mnohem většího – většího, než jsme my sami, něčeho většího, než je naše společenství. Je to rodina mnoha národů spojená milostí, sjednocená křížem a nesená Duchem.

Je to místo, kam kdokoli a odkudkoli může přijít a být sám sebou. Je to místo, kde se setkávají kultury, srdce se propojují a roste naděje. Místo, kde si nemusíš zasloužit přijetí, protože zde, v Ježíši, už přijatý jsi. Nemusíš se stát někým jiným, abys byl milován; stačí přijít.

Bůh nás nevolá proto, abychom se cítili pohodlně, svolává nás, aby nás posílil. Ježíš řekl: „Vy jste světlo světa.“ Pokaždé, když se zde scházíme, to světlo se rozjasňuje.

Vím, jaké to je být daleko od domova – stýskat si po rodině nebo pochybovat, zda tvá víra obstojí na místě, jakým je Praha. Také já jsem to cítil.

Bylo mi dvacet, když jsem opustil Ameriku a vyrazil do Evropy. Chtěl jsem být misionářem – sloužit Bohu

v dalekých krajích. Někteří afričtí přátelé mi tehdy řekli: „Afrika má misionářů dost – jeď do Evropy. V Africe jsou kostely plné. V Evropě jsou kostely prázdné.“ A tak jsem jel. A tady jsem v České republice našel malou komunitu evangelistů – lidí, kteří zažili po pádu komunismu duchovní probuzení. Tehdy lidé opravdově toužili po pravdě. Evangelizace byla po určitou dobu účinným nástrojem, a i když později nadšení pominulo, v těchto věrných pracovnících zůstal stejný duch víry.

Přidal jsem se k nim. Sloužil jsem tak, jak sloužili oni – literární službou, setkáváním se s lidmi doma, v práci, kdekoli byli. Stál jsem na náměstích. Seděl jsem u kuchyňských stolů. Více jsem naslouchal, než mluvil. Postupně jsem objevoval, že evangelium lze sdílet mnoha způsoby a že Bůh dal své církvi mnohé dary – všechny proto, aby ztracení našli jeho samotného. Někdo seje, jiný zalévá, jiný sklízí – ale Bůh dává růst.

Žiji tady už tak dlouho, že mohu říct: „Jsem Čech.“ Moje žena je Češka, naše děti jsou Češi a toto je domov. Truchlíme i radujeme se s přáteli, kteří se stali rodinou. A skrze to všechno mi Bůh ukázal, že mě sem přivedl z nějakého důvodu – abych se setkával s lidmi, rostl a sloužil.

Přál bych si, aby se Lighthouse stal takovým místem pro nás všechny – místem, kde budeme objevovat své místo.

Přál bych si, aby Bůh použil náš sbor, aby uzdravoval, posiloval a připomínal nám, kde je naše místo. Toužím po tom, abychom vybudovali sbor, ve kterém víra roste tak silně, že září do každého koutu Prahy. Abychom byli sborem, který vítá otázky, zápasí poctivě a modlí se odvážně. Sborem, kde se děti s radostí učí o Ježíši, kde unavení nacházejí odpočinek a kde hledající nacházejí pravdu.

Každý z vás má něco, co náš sbor potřebuje – tvé teplo, tvůj příběh, tvou víru. Lighthouse není můj sbor, je to naše rodina. Společně jsme světlem. A stejně jako Jozuovi, když ho Bůh povolal, aby vedl svůj lid do nové země, řekl: „Buď silný a velmi odvážný. Neodchyluj se napravo ani nalevo, abys měl zdar ve všem, kam půjdeš.“ Boží slovo se tehdy nezměnilo a nemění se ani dnes. Boží zaslíbení zůstává pevné.

Také my stojíme na novém místě – na novém začátku. Bůh nás volá, abychom byli silní a věrní, abychom zůstali věrni jeho Slovu a plnili poslání, které nám tady v Praze dal. Milovat své bližní. Žehnat našemu městu. Nést světlo do míst, která se zdají temná.

Jak může vypadat náš život v týdnu? Projevená laskavost v tramvaji, poctivost v práci. Vypadá jako modlitba za spolužáka, povzbudivá zpráva, tichý čin služby, který nikdo nevidí. Vypadá jako pozvání, aby si někdo příští sobotu

přisedl vedle tebe. Malá světla, která svítí vytrvale, se stanou majákem.

Když to budeme dělat – když neuhneme, když zůstaneme stáli a věrní –, pak bude tento Lighthouse opravdu zářit. Stane se domovem, útočištěm, světlem, které ukáže mnohým na Ježíše. A jak budeme dál přicházet – s otevřenými rukama a otevřenými srdci –, Bůh učiní víc, než si dovedeme představit.

Pojďme tedy společně vpřed s pohledem upřeným na Krista, který nás sem povolal a nikdy nás neopustí ani nezanedchá. Znovu se odevzdejme jeho Slovu, modlitbě, lásce a odvaze.

Přátelé, tohle je teprve začátek. Bůh nás povolal, abychom byli jednou rodinou – z mnoha národů – a šířili jeho světlo tady v Praze. Budme silní a věrní. Jdeme rovně vpřed s očima upřenými na Ježíše. A ať se toto místo opravdu stane domovem – malým kouskem nebe – pro každého, kdo těmito dveřmi projde. Amen.“

Byla to velmi emotivní a silná sobota, na kterou jen tak nezapomeneme. Během celého dne bylo možné si živě připomenout to základní a největší poslání, které jsme od Krista dostali. Centrem naší pozornosti byla víra, naděje a hluboká smysluplnost života ve službě evangeliu. Je to skutečně obrovské povzbuzení, protože v době, která se často zdá být křesťanství nepřející a nenakloněná, Bůh viditelně dělá zázraky a tento nový sbor je toho jasným důkazem. Velké poděkování a uznání patří také původnímu sboru Bethany, ze kterého Lighthouse s láskou a podporou vzešel. Chválím a děkuji Bohu za to, jak mocně působí a vede svou církev i všechny Boží děti v ní. Kéž Bůh žehná sboru Lighthouse i všem lidem, kteří jej tvoří.

Nezisková organizace **Maranatha z. s.**, která se zaměřuje na křesťanské, vzdělávací, misijní projekty a projekty spojené se zdravým životním stylem, hledá do svého týmu spolehlivou a organizačně zdatnou osobu na pozici **Recepční – office assistant**.

Náplň práce:

- Koordinace každodenního chodu kanceláře (zásoby, pošta, balíky, příprava prostor pro jednání, zabezpečení občerstvení, komunikace s dodavateli).
- Administrativní podpora vedení organizace (zápisy z porad, správa kalendáře, příprava podkladů).
- Spolupráce na projektech s misijním a vzdělávacím zaměřením (lifestyle, přednášky, semináře).
- Organizace výjezdů na konference a akce, včetně doprovodu vedení.
- Zajištění interní komunikace a podpora týmové spolupráce.
- Podpora aktivit v rámci komplexu Brumlovka.

Požadujeme:

- Výborné organizační schopnosti, samostatnost a pečlivost.
- Zkušenost na obdobné pozici výhodou.
- Uživatelská znalost MS Office.
- Řidičský průkaz sk. B výhodou.
- Respekt k hodnotám a duchovnímu zaměření organizace.
- Pozitivní vztah k zdravému životnímu stylu.
- Aktivní znalost anglického jazyka (slovem i písmem) – nutná pro koordinaci zahraničních misijních aktivit a cest.

Nabízíme:

- Smysluplnou práci v inspirativním prostředí.
- Možnost podílet se na projektech s duchovním a společenským přesahem.
- Přátelský tým a podporu vedení.
- Pracoviště v moderních prostorách na Brumlovce (Praha 4).

V případě zájmu zašlete svůj životopis a krátký motivační dopis na e-mail: info@maranatha.cz. Těšíme se na Vás!

Zpráva z výboru Českého sdružení CASD

Jan Matoušek, tajemník Českého sdružení CASD

V neděli 12. října 2025 proběhlo v prostorách ČSU CASD v Praze osmé zasedání výboru Českého sdružení CASD. Hosty zasedání VČS byli Tomáš Špác a Martin Pavlík, kteří přednesli zprávu z oddělení dětí i zprávu z oddělení mládeže.

Personální rozhodnutí

- **Povolení k duchovenské službě**
VČS udělil povolení k duchovenské službě Pavlu Ederovi. Ordinovaným kazatelem pro Pavla Edera bude Pavel Šimek.
- **Ukončení pracovního poměru – M. Drastík**
VČS odsouhlasil ukončení pracovní smlouvy s M. Drastíkem. Po vzájemné domluvě mezi ČS a M. Drastíkem bude ukončena k 31. 10. 2025. ČS poskytne sponzorský dar hospici Athelas ve výši osobních nákladů na 0,3 úvazku na 12 měsíců ve prospěch kaplanské služby M. Drastíka.

Administrativní rozhodnutí

- **Prostory pro SafePoint**
VČS pověřil vedení ČS k uzavření nájemní smlouvy na prostory pro skupinu SafePoint.
- **Pravidla pro laické kazatele**
VČS přijal aktualizovaná pravidla pro laické kazatele na území ČSU a rozhodl nahradit jimi dosud platná pravidla vydaná ČS v roce 2025.
- **Výroční zpráva**
VČS přijal výroční zprávu ČS CASD za rok 2024.
- **Oprava střechy – Liberec**
VČS přijal žádost sboru Liberec o opravdu střechy. Havarijní situace střechy bude řešena „variantou pozink“, v celkové částce 654 000 Kč.

Modlitebna CASD v Sedlčanech

Kostel sv. Vincence z Pauly v Liberci slouží jako modlitebna CASD

- **Úhelný kámen Praha-Smíchov**
VČS schválil náklady na obklad stavby „Úhelný kámen Praha-Smíchov“ (celkem 543 390 Kč bez DPH). Na základě odsouhlasení VČS započnou práce na dokončení této etapy revitalizace budovy.
- **Vamberk**
VČS potvrdil el. hlasování, ve kterém na základě předloženého návrhu výběrové komise ČS bylo schváleno uzavření smlouvy na rekonstrukci WC a rozšíření jídelny v modlitebně Vamberk s firmou KPV systém, s.r.o., za cenu 2 840 260,04 Kč bez DPH.
- **Přejmenování sboru Štětkovice a skupiny Sedlčany**
VČS schválil v několika krocích vznik sboru Sedlčany a rozhodl o rozpuštění skupiny Štětkovice.
- **Rozpuštění skupiny Dráždany**
VČS na základě žádosti sboru CASD Rumburk odsouhlasil rozpuštění

skupiny Dráždany. Práce s romskou komunitou bude pokračovat v severních Čechách.

- **Žádost o sabatiki**
VČS schválil žádost Miroslava Bíska o studijní volno, a to v létě 2026.
- **Zpráva ze sabatiklu – Stanislav Lanc a Jana Vojáčková**
VČS vzal na vědomí zprávy ze studijního volna Stanislava Lance i Jany Vojáčkové.
- **Zahraniční služební cesta – Andryi Shamray**
VČS schválil zahraniční cestu Andryi Shamraye do Chemnitzu v Německu. Náklady na cestu bude hradit Berlin-Central German Conference.
- **Plán zahraničních cest pro rok 2026**
VČS schválil plán zahraničních cest pro rok 2026.
- **Zahraniční návštěvy pro rok 2026**
VČS odsouhlasil pozvat Jona Pauliena jako hlavního řečníka Biblického týdne 2026.

Hospodářská rozhodnutí

- **Objem prostředků na Grantovou výzvu 2026**
VČS schválil pro Grantovou výzvu pro rok 2026 částku 800 000 Kč.
- **Fond oprav – změna pravidel**
VČS přijal změny pravidel pro fondy oprav s platností od 1. ledna 2026. Hospodář ČS pošle aktualizované znění těchto pravidel hospodářům, starším a kazatelům sborů do konce října 2025.
- **Žádost o zakoupení tábořiště pro Klub Pathfinder**
VČS odsouhlasil záměr nákupu tábořiště pro oblast Klubu Pathfinder – Východní vítr. Pro tento nákup vyčlenil částku 500 000 Kč.

Správa z výboru Slovenského združenia

Daniel Márfoldi, tajomník CASD, SZ

V nedeľu 7. decembra 2025 sa v priestoroch cirkevného zboru na Kollárovej ulici v Banskej Bystrici stretli členovia výboru Slovenského združenia Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Stretnutie sa nieslo v pokojnej a sústreďenej atmosfére, ktorú rámcovali spoločné modlitby a zamyslenie nad Božím slovom, ktoré priniesol hospodár Česko-Slovenskej únie CASD Marek Škrla.

Počas rokovania sa členovia výboru venovali témam dôležitým pre rozvoj cirkvi a jej praktické fungovanie. Diskusie smerovali k tomu, aby ďalšie rozhodnutia podporili misijné úsilie, duchovný rast zborov aj efektívnu spoluprácu v rámci celej cirkvi.

Mediálna služba a smerovanie v oblasti komunikácie

Významnú časť rokovania tvorila otázka mediálnej stratégie. Bol predstavený nový orgán Česko-Slovenskej únie A-MEDIA, ktorý bude zastrešovať komunikáciu a mediálnu prítomnosť cirkvi. Jeho poslaním bude jednotná, profesionálna a misijne zameraná prezentácia cirkvi.

Súčasťou pripravovaných krokov je aj spustenie nového prezentačného webu adventisti.sk a ďalších online kanálov, ktoré by mali byť aktívne od začiatku roku 2026. Zároveň sa pripravuje projekt online modlitieb, ktorý bude prebiehať v spolupráci s Oddelením osobnej služby a prinesie

priestor na duchovnú podporu v digitálnom prostredí.

Administratívne otázky

Výbor sa zaoberal viacerými dokumentmi a návrhmi týkajúcimi sa fungovania cirkvi:

- Bola schválená Príručka duchovenskej služby, ktorá od 1. januára 2026 upraví pracovno-právne vzťahy duchovenských pracovníkov.
- Zrušenie skupiny Dúbravka bolo potvrdené na základe návrhu zboru Bratislava 2.
- Výbor akceptoval Plány akcií, zbierek a tematických sobôt na rok 2026.
- Predseda Cirkvi adventistov siedmeho dňa, Slovenské združenie, informoval členov Výboru CASD, SZ o zasadnutí Správnej rady Klubu Pathfinder (KPP), ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2026. Zápis z tohto rokovania bol predstavený členom VSZ. Vedúci KPP Ján Šolc v audio vstupe oboznámil členov VSZ s formami interných auditov a finančných kontrol, ktoré Klub Pathfinder každoročne absolvuje zo strany štátnych orgánov. Výkonná rada KPP zároveň rozhodla, že Klub Pathfinder dočasne vystúpi z grantových programov Ministerstva školstva SR, keďže administratívna záťaž spojená s ich čerpaním nie je primeraná finančnému prínosu. KPP bude naďalej pokračovať vo svojej práci s deťmi a mládežou v rámci možností vlastných zdrojov a podpory cirkvi.

Personálne rozhodnutia

V personálnej oblasti výbor prijal tieto uznesenia:

- Od 7. decembra 2025 bude okrskovým kazateľom pre okrskok Východ

pôsobiť ordinovaný kazateľ Rastislav Lacika.

Hospodárske otázky

Finančné a organizačné rozhodnutia výboru mali za cieľ podporiť prácu duchovných pracovníkov i stabilitu zborov:

- Bola schválená účelová pôžička na kúpu automobilu pre kazateľa Olivera Popoviča.
- Výbor schválil dokument „Výpočet cestovného pre dobrovoľníkov“, ktorý bude slúžiť ako podklad na úhradu nákladov na cestovné pre dobrovoľníkov v roku 2026.
- Vedenie CASD, SZ pripraví návrh novej Smernice pre čerpanie rozpočtu oddelení počas januára a februára 2026.
- Schválené boli rozpočty CASD, SZ aj rozpočty oddelení na rok 2026.
- Bol prijatý aj návrh Finančnej komisie týkajúci sa miezd zamestnancov na rok 2026.

Starostlivosť o cirkevné budovy

Výbor sa zaoberal aj praktickými potrebami zborov:

- Bolo schválené čerpanie financií zo stavebného fondu zboru Topoľčany do výšky 50 % na materiál a práce súvisiace s hydroizoláciou.
- Výbor odsúhlasil čerpanie zo stavebného fondu zboru Bratislava 1 na 2. a 3. etapu rekonštrukcie budovy na Cablkovej ulici, pričom 1. etapa bola financovaná z vlastných prostriedkov zboru.

Na záver vyjadrujeme vďaka všetkým, ktorí svojou prácou, modlitbami a podporou prispievajú k napĺňaniu misijného poslania Cirkvi adventistov siedmeho dňa na Slovensku.

Konferencia žien 2025

Lenka Kogutová

Ako každý rok, aj teraz sme sa stretli, aby sme spolu prežili víkend pre ženy. Tentokrát v nádhерnej prírode v srdci Beskyd, v Malenovicích.

Sobotné dopoludnie sme odštartovali „Úklidem nášeho myšlenkového šatníku“ spolu s Hewe Kašílikovou, cez ktorú Boh prehováral

priamo do našich srdc a myslí. Uvedomili sme si silu slov, ktorým veríme a ktorými sami k sebe hovoríme. Povzbudila nás, aby sme vytriedili a vyhodili „staré kúsky“, ktoré nám už nesvedčia, a nahradili ich novými – pravdami, ktoré o nás hovorí Boh. Upevňovali sa vo viere v jeho zaslúbenia, v jeho Slovo.

Počas celého víkendu sme spolu s hlavnou hostkou Mgr. Ráchel Bícovou uvažovali o „Svete uvnitř nás“ – o emóciách a o tom, ako ich regulovať. Jej semináre boli obohacujúce, nasmerované na Pána Boha ako

Zdroj nášho pokoja, napriek okolnostiam, a tiež príjemne doplnené príkladmi a skúsenosťami z praxe, ktoré nás neraz rozosmiali.

Pri spoločných chválach, kedy sa náš zvučný ženský spev niesol v sále a tiež k nebu, sme zažívali priblíženie v Božej blízkosti, vďačnosť a odovzdanie. V nedeľu dopoludnia nás čakali zaujímavé a praktické workshopy, kde si, verím, každá žena našla tú svoju „šálku čaju“. A jednu takú šálku sme si aj vďaka krásnej ručnej práci našej šikovnej Verči odviezli domov ako darček a spomienku, ktorá nám môže tento víkend, alebo tiež konkrétne myšlienky z neho, pripomínať za každým, keď z nej budeme piť niečo dobré. Zároveň je tiež symbolom malého zastavenia sa v každodennom zhone povinností, určitého času pre seba, ktorý nám spriemni deň.

Prežili sme naozaj veľmi intenzívny víkend plný emócií, milých stretnutí, priateľských rozhovorov a tiež hlbokých duchovných zastavení.

Som Bohu vďačná za krásne slnečné počasie, ktorým nás požehnal, za jeho prítomnosť, ktorú sme mohli cítiť, a tiež

za priateľskú atmosféru, ktorú sme spoločne vytvorili.

Verím, že sme si dobre oddýchli, užili si to, že o nás bolo po všetkých stránkach postarané, a tiež že sme mohli načerpať a odchádzať do našich domovov zas o niečo spokojnejšie, naplnenejšie a šťastnejšie. Veľká vďaka za to všetko patrí Bohu. Už teraz sa tešíme na ďalší rok!

Křest ve sboru SafePoint

Pavel Eder, kazatel Českého sdružení CASD

První prosincový týden se v Praze sešla pracovní skupina několika desítek adventistických vedoucích se zkušenostmi v oblasti misie. Nechyběla mezi nimi ani výrazná jména světové adventistické teologie a misie – uznávaný autor Jon Paulien, vedoucí misie při Generální konferenci Gary Krause či druhý nejvýše postavený představitel celosvětové církve, tajemník GK Richard McEdward.

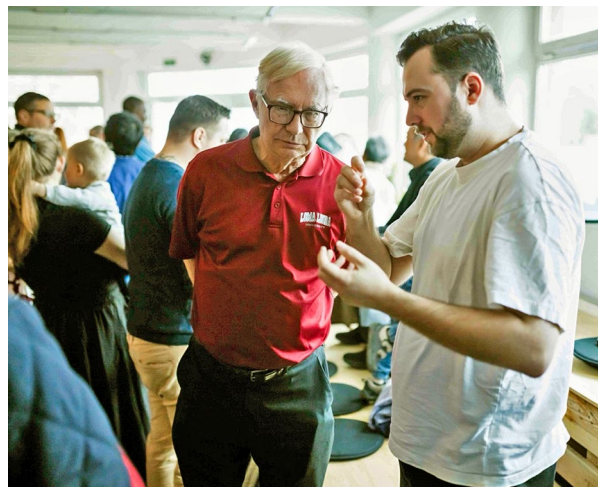
Letošním hostitelem setkání vedoucích misijních center, misionářů a misiologů se stalo Centrum pro sekulární a postkřesťanskou misii. Prahu zvolilo s jasným záměrem.

„Hlavním cílem této návštěvy je možnost pozorovat, učit se a podpořit pražskou komunitu SafePoint coby pilotní projekt Centra pro sekulární a postkřesťanskou misii pod Adventist

Mission,“ vysvětluje Jonathan Contero, zástupce vedoucího tohoto misijního centra. Rozvoj SafePointu tak má sloužit jako inspirace pro zakládání nových adventistických sborů po celém sekularizovaném světě.

Bohoslužba a křty

Sobotní bohoslužba 6. prosince 2025 v SafePointu, kterou přijeli tito vedoucí navštívit, se nesla v duchu vděčnosti a radosti. Návštěvu ze zahraničí doplnili také blízcí a přátelé těch, kteří byli tuto sobotu křtěni. Sto třicet lidí v SafePointu tak společně chválilo Boha

za rozhodnutí tří mladých lidí, kteří vykoučili následovat Ježíše Krista. Přes rozmanité životní osudy Klára, Adéla a Jan vydali své životy Kristu.

„Byly to jedny z nejkrásnějších křtů v mém životě,“ vyjádřil se po bohoslužbě s nadšením Jon Paulien. Na svém facebooku později také zhodnotil přednesené kázání: „Bylo to neobvykle relevantní, současné, a přitom hluboce biblické.“

SafePoint od svého založení před třemi lety oslavil již téměř 30 křtů, z nichž celých 80 % tvoří lidé původně ze sekulárního prostředí. V nových prostorech ve Vršovicích kromě sobotních bohoslužeb vytvářejí komunitní centrum, které chce být inspirativním místem pro sousedící Pražany.

Důvod růstu tohoto nového společenství byl zahraničním misionářům a misiologům jasný jak z úvodní přednášky, kterou vyslechli od pastora Edera, tak i z toho, co sami viděli na místě. „Je zřejmé, že toto společenství stojí na vztazích a že je to velmi zdravá komunita,“ konstatoval Gregory Whitsett, vedoucí pro strategické plánování Adventist Mission.

„Někteří říkají, že v naší církvi je zakládání nových sborů extrémní sport,“ dodává Pavel Eder, „a mají pravdu. Je to náročné. Ale zároveň je to krásné, protože se tím dotýkáme samotné podstaty církve tvořit učedníky. Díky tomu, že je SafePoint podpořen jako pilotní projekt Centra pro sekulární a postkřesťanskou misi pod Generální konferencí, vnímáme, že to, co děláme, má smysl. Jsem vděčný za to, že v rámci církve adventistů můžeme jako SafePoint pomáhat naplnit Boží poslání, které naší církvi dal.“

INRIroad víkendovky SPICE UP!

Anna Skoumalová

V letošním roce odstartoval 4. ročník víkendovek SPICE UP! pořádaných studentskou organizací INRIroad. Tematické víkendy jsou příležitostí pokládat si důležité otázky, společně hledat odpovědi, budovat přátelství, podporovat se na cestě víry a rozvíjet se, s přesahem do každodenního života. Další sérii čtyř společných víkendů jsme zahájili koncem října, kdy proběhla první víkendovka tohoto akademického roku.

Tématem říjnového SPICE UP! byly „příběhy“ – příběhy, které známe, ale i ty, které prožíváme.

Náš společný víkendový příběh začal v Ústí nad Orlicí. Aby to nebylo tak snadné, řada z nás měla kvůli komplikacím po cestě zpoždění, ale nakonec jsme se všichni sešli a zahájili víkendovku dobrou večeří a prohlídkou

nových prostor, protože na tomto místě byl SPICE UP! poprvé. Večer jsme si spolu pokládali otázku: „Jaký příběh píše Bůh skrze tebe?“ Součástí bylo i povzbuzení, abychom pozvali Ježíše, aby naše životy okořenil, a abychom si také uvědomili, že každý máme něco, co můžeme předat svým blízkým, něco, co dodá jejich životu chuť. Okořeněný život je takový, který má smysl, chuť a hloubku, takže je fajn mít v poličce života ta důležitá koření uspořádaná.

V sobotu i v neděli jsme měli čas také na osobní prostor pro tiché rozjímání. Víkendem nás provázely malé skupinky, ve kterých jsme měli vždy pár chvil na společné sdílení o tom, co jsme slyšeli. Mohli jsme si uvědomit, že i Bible je plná příběhů...

Takovým zastavením byla myšlenka: „Neptej se jako první: ‚Bože, co po mně chceš?‘, ale nejdřív se raději ptej: ‚Bože, co mi dnes říkáš o sobě...?‘ „Co mi Bible říká o Bohu, o mně, o světě...?“ Podnětů a myšlenek byla celá řada. Ústředním tématem byla Bible a její příběh, to, jaké místo v něm má Starý a Nový zákon.

Ve skupinkách jsme si zkusili, jak bychom příběh Bible mohli představit různým skupinám lidí. Těmito představeními jsme se vzájemně inspirovali. Mohli jsme vidět veselou divadelní besídku pro předškolní děti, vážnou přednášku pro vysokoškolského profesora i srdečnou scénku pro seniory v domově důchodců. Také jsme měli prostor uvědomit si a sdílet se ve dvojicích, jaký je konkrétně náš příběh s Bohem. Já jsem si díky tomu připomněla, že bych se víc chtěla ptát lidí na jejich příběhy a poznávat, co utvářelo jejich

srdce v minulosti a jak vnímají to, co prožívají dnes.

Na víkendovce nesměla chybět také společná procházka, během které jsme si povídali a obdivovali nádhernou podzimní přírodu v parku. Kromě toho o nás bylo během celého společně stráveného času náramně postaráno v podobě vydatného a chutného jídla. Po této zkušenosti už pro nikoho z nás nebude „svačina“ znamenat totéž co dříve. Milé překvapení od našich kuchařek se totiž více než svačině podobalo malé hostině. S jídlem ještě ale nekončíme, součástí totiž byla i tradiční večerní „čajovna“, kde byl příjemný prostor pro rozhovory, společenské hry, jídlo i pití... Atmosféru, ve které nám bylo příjemně, dotvářela jemná světélka, a hlavně skvělé společenství, takže asi nikoho nepřekvapí, že se nám moc nechťelo jít spát.

Z víkendu jsme si – kromě zážitku, zajímavých myšlenek a poutavých příběhů ze života – každý odvezl kořenku, která nám tak bude připomínat, co jsme spolu prožili 24.–26.10. 2025 v Ústí nad Orlicí, a zároveň že každý z nás může být solí této země.

Krásné dny provoněné tím pravým kořením přeji i vám!

Zpráva ze zasedání výboru Česko-Slovenské unie

David Čančík, tajemník ČSU CASD

Hostem výboru byl hospodář EUD Norbert Zens

Poslední výbor unie v roce je vždy prostorem pro shrnutí uplynulého roku, proto zazněly tyto zprávy:

- hospodáře EUD (Norbert Zens),
- předsedy ČSU (Peter Čík),
- tajemníka ČSU (David Čančík),
- předsedy MSS (Daniel Dobeš),
- předsedy SZ (František Kolesár),
- předsedy ČS (Vít Vurst).

Letošní GAIN (výměna zkušeností v oblasti komunikace, médií a misie) navštívila desetičlenná skupina zástupců naší unie. Zprávu z této velmi podnětné cesty přednesl Jan Soviš.

Administrativní rozhodnutí

- VČSU schválil plán akcí a aktivit ČSU na rok 2026. K dispozici je pro každého prostřednictvím pěti Google kalendářů, které jsou na webu církve.
- PDS – ČR a SR
 - VČSU přijal slovenskou verzi PDS (příručky duchovenské služby), která pro duchovenské

pracovníky na Slovensku bude sloužit jako směrnice definující duchovenskou práci.

- Současně VČSU schválil sadu dokumentů, které jsou potřebné k realizaci služební smlouvy podle PDS pro duchovenské pracovníky v České republice.
- Na základě reorganizace institucí podporujících různé formy komunikace a po vzniku nové instituce A-MEDIA, rozhodl VČSU o zrušení následujících správních rad a jejich nahrazení jedinou správní radou A-MEDIA.
 - Zrušení Správní rady nakladatelství Advent-Orion ČR.
 - Zrušení Správní rady Advent-Orion SR.
 - Zrušení Správní rady Mediálního centra.
 - Zrušení Správní rady Štúdia Nádej.
- VČSU dále schválil plán cest do zahraničí a plán zahraničních návštěv v roce 2026.

Personální rozhodnutí a informace

- VČSU jmenoval do funkce ředitele A-MEDIA bratra Radomíra Špinku.

- VČSU jmenoval koordinátorkou oddělení žen při ČSU sestru Hedwigu Kašlík. Toto oddělení je součástí Adventistické služby rodinám.

Hospodářská rozhodnutí a informace

- Nejrozsáhlejší je koncem roku tradičně hospodářský blok. Hospodář ČSU Marek Škrla předložil k diskusi a hlasování materiál, který připravil spolu s finanční komisí církve. VČSU následně schválil tyto body:
 - Rozpis sbírek pro rok 2026.
 - Rozdělení příspěvků (příjmů církve).
 - Mzdu a nájemné v církevních bytech pro rok 2026.
 - Finanční řád (respektive jeho aktualizaci).
 - Rozpočet pro rok 2026, včetně příspěvků na činnost institutů a oddělení církve.
 - Vzal na vědomí zprávu auditora.
 - Vzal rovněž na vědomí přehled investic do nemovitostí ČSU.

Přes výše popsany seznam častotechnických rozhodnutí si členové výboru připomínali to, proč tady jako církev jsme. Vše, co plánujeme, musí sloužit tomu, abychom zřetelně a srozumitelně oslovovali lidi v našem prostoru a sdíleli s nimi víru v Ježíše Krista.

„OneVoice27“ je výzva celosvětové církve, která právě toto akcentuje, a my chceme být při tom.

Příští setkání VČSU se uskuteční 15. února 2026 v Brně.

Správce sboru pro sbor Sedlčany

Sbor Sedlčany hledá spolehlivý manželský pár, ideálně ve starším produktivním věku, který by s láskou a pečlivostí spravoval naši modlitebnu a přilehlé prostory Společenského centra a zároveň se aktivně zapojil do sborového života.

Nabízíme jedinečnou příležitost ke smysluplné službě s bonusem:

- **Zajištění bydlení:** Služební byt [3+kk] k dispozici v místě sboru od 1. 7. 2026.
- Dlouhodobou a stabilní pozici v přátelském křesťanském společenství.
- Odměnu odpovídající rozsahu práce v plném úvazku podle dohody.

Co bude vaším hlavním úkolem?

- Běžná údržba budovy modlitebny, společenského centra a přilehlých pozemků (drobné venkovní práce, úklid sněhu).
- Zajištění drobných oprav a technického provozu (voda, topení, elektřina), komunikace s řemeslníky.
- Správa majetku a dohled nad inventářem.
- Příprava prostor na bohoslužby a sborové akce.

Co od vás očekáváme?

- **Aktivní vztah k víře a církvi,** ochotu sloužit společenství.
- **Spolehlivost, samostatnost a zodpovědnost** při plnění svěřených úkolů.
- Manuální zručnost a znalost údržbářských prací.
- Vstřícné a přátelské vystupování, smysl pro pořádek.
- Základní znalost práce na PC a s e-mailem.

Nástup: Dle domluvy (nejlépe první polovina 2026)

V případě zájmu o tuto službu nám zašlete svůj strukturovaný životopis a krátký motivační dopis, proč vás tato služba oslovuje, na e-mailovou adresu mikulas.pavlik@casd.cz nebo poštou na adresu sboru: Tyršova 1365, 264 01 Sedlčany.

Pro bližší informace volejte: **Mikuláš Pavlík (kazatel), telefonní číslo: 775 727 299.**

Je minulost za námi?

Aleš Zástěra, Adventistický teologický institut

V neděli 30. listopadu 2025 proběhla teologická konference, která se zabývala historií Církve adventistů sedmého dne. Úvodním slovem sloužil Mgr. Luděk Svrček a na téma adventisté v době nacismu přednášel prof. Johannes Hartlapp. Těžké období v době komunistického režimu představil Michal Balcar, Ph.D., na které navázal Adam Hubáček, Ph.D., se vzpomínkami pronásledovaných členů a svědectví ze stejné doby na Slovensku popsal ThDr. Jozef Kučera.

Proč se vracet do minulosti, když současnost s budoucími událostmi je tak důležitá? „Jediné, co se z historie naučíme, je, že se z historie nic nenaučíme.“ (G. W. F. Hegel) Je to pravdivý výrok? Již ten, kdo jej napsal, se musel začít učit z dějin. Prosperující

národ i moudrý člověk se učí ze svých minulých chyb a neopakuje je. Pojmenuje své osobní omyly a učí se i z cizích problémů.

Důležité však jsou nejen vzpomínky, paměť na minulé události, ale skutečná fakta, nezaujatá historie. To první je tendenční, emoční a nevyvážené. Druhé je objektivnější, zahrnující širší pohled, ale s pohledem na minulost často kritické. Tato konference ale byla vyvážená, bez hodnocení postojů našich předků. Ve vzpomínkách se k nim projevovala úcta, a přitom byla pravdivá, bez zakrývání nebo glorifikování jejich činů.

Dějiny minulého století v Evropě, ale i v církvi, byly ovlivněny politickou situací v Německu. Adventisté museli korigovat svůj vztah k fašismu. Obávali se římskokatolické církve, jezuitů, ale i komunistů, proto při výběru z možných politických směrů byli smířlivější k Adolfu Hitlerovi. V té době ještě nebylo zřetelné, do jakých válečných rozměrů povede německá vláda. Od nástupu Hitlera k moci začali adventisté postupně prožívat nejrůznější

problémy – např. v roce 1936 se stalo překážkou příkázání o sobotě. Bylo velmi těžké vysvětlit, že náplň soboty je jiná než u Židů, když sváteční den je stejný.

Do roku 1933 církev zřetelně dávala najevo, že nacionalismus není křesťanskou myšlenkou.

Pod vlivem státu ale vedení církve stále více zdůrazňovalo, že každý člověk má být podřízen autoritě státu (Ř 13,1–5). Členové museli být překvapeni loajalitou vedení

k vládě země. Do modliteben byl zakázán vstup Židům. Mnozí členové ale pomáhali bratrům a sestrám židovského původu.

Církev kvůli soustředěnosti se na své hlavní nepřátele dostatečně nevnímala silně plíživý příchod genocidy iniciované fašistickým Německem. Rovněž dnes je možné vnímat představy jednotlivých členů ohledně výkladu prorocství, a přitom opomíjet poučení z vlastních chyb v dějinách

Důležité však jsou nejen vzpomínky, paměť na minulé události, ale skutečná fakta, nezajatá historie.

a přehlížet aktuální nebezpečí v agresivních národech i na vlastním dvorku.

Válka skončila a po radosti z jejího konce vzniká v roce 1948 nadvláda dalšího agresivního režimu. Pokud si tehdy někdo dovolil být jiný, stal se nebezpečným. A jako obvykle vadí nejviditelnější znak – sobotní příkázání.

Narušuje morálku a jednotu pracujícího lidu. V padesátých letech byla církev adventistů zakázána. Samozřejmě

V mnoha sborech
byli nasazeni lidé,
kteří donášeli
zprávy StB.

existovala v domácím prostředí. Pamětníci vyprávějí, že Církev adventistů sedmého dne byla jednotná a nejsilnější v době zákazu. Přitom kazatelé byli zbaveni služby a majetek byl zkonfiskován.

Představitelé komunistického režimu si ale uvědomili, že život církve nezáleží na povolání kazatelů, a navíc skrytá církev je nečitelná a není přehled o její činnosti. Proto byly bohoslužby znovu povoleny a stát si dělal nárok ovlivňovat vedení sborů výběrem vhodných kazatelů. V mnoha sborech byli nasazeni lidé, kteří donášeli zprávy StB. Přesto církev rostla

a vztahy mezi sbory a státními zařízeními, tedy v osobě církevního tajemníka, byly často postaveny na osobním přijetí. Někde byla komunikace napjatá, jinde vstřícná. Někde byli členové i kazatelé vstřícní ke spolupráci se státem a jindy zase úřady zacházely s církví citlivě. Je velmi těžké posoudit, kdy křesťan začínal spolupracovat s úřady a kdy se přehnaně zdržoval jakéhokoliv kontaktu.

Určitě si každý přeje mluvit o své církvi dobře, ale církev měla vždy Boží i lidskou stránku. Stačí se podívat na Kristovy učedníky. Vidět to dobré znamená znát i to špatné. O tom negativním se mlčí – v osobním životě i v dějinách církve. O to vzácnější je Boží slovo, které otevřeně představuje klady i zápory Božího lidu. To je realita života. Kdo představuje pouze dobré zkušenosti, není objektivní a může ublížit těm, kteří si o církvi vybudovali světlou představu. Představa dokonalé církve je ale teprve před námi v prosbě: „Přijď království tvé.“

Záznam z Teologické konference můžete zhlédnout na YouTube pod uvedeným QR kódem:

„Jaký bude rok 2026 pro mě?“ Pomoc lidem v Peru a Ekvádoru

Martina Špinková, koordinátorka PR a fundraisingu, péče o dárce

„Buď klidný, vždyť je tu naděje –
rozhlédneš se kolem a v klidu
ulehneš.“ (Jb 11,18; B21)

Na prahu nového roku miliony lidí ve světě přemýšlejí, jaký bude nadcházející rok právě pro ně. Co přinesou globální a lokální

politická rozhodnutí do jejich osobního života? Nelehkou odpovědí pro mnohé může být rozhodnutí opustit svou zemi, své příbuzné a rodinu a vydat se do neznámé země, nejisté budoucnosti, která se přesto jeví lepší než „zůstat doma“.

Takové starosti mají i **lidé ve Venezuele a Kolumbii, kteří se již několik let denně vydávají na cestu do Peru a Ekvádoru.** (Jen v roce 2022 se takto daly do pohybu více než dva miliony

lidí). Dát se na cestu znamená každý den zápasit s přístupem k pitné vodě, jídlu, zdravotnímu ošetření. Lidé podstupují vysoké riziko (zvláště ženy a děti) násilí, psychického a fyzického vyčerpání.

Nemůžeme vyřešit celkovou osobní situaci každého jednotlivce, ale můžeme podat pomocnou ruku v podobě krátkého oddechu a spočinutí: **lékařského ošetření, hygienického zázemí a prádelny, teplého jídla, čisté vody, krátkodobého jednoduchého, ale bezpečného ubytování i právního a psychosociálního poradenství.**

Projekt se příznačně jmenuje **HOPE (Naděje)** a do srpna 2026 chceme takto podpořit 183 000 lidí.

V Ekvádoru působíme v pěti oblastech (Carchi, Santo Domingo, Sucumbíos, Guayas a El Oro). V Peru se soustředíme na oblast Tumbes, která sousedí s Ekvádorem. Téměř všechny oblasti, ve kterých v tzv. **humanitárních centrech ADRA** pomáháme, leží na hranicích a představují klíčové body migračních cest v Latinské Americe.

Potřebnou a víceúčelovou roli hrají také tzv. **dětské koutky a prostory pro**

dospívající: děti se zde mohou nejen zrelaxovat, pohrát si, malovat si či něco vytvořit, ale jednou z důležitých funkcí koutků je odborně vedeným rozhovorem identifikovat, zda děti a dospívající nejsou/nebyli obětmi sexuálního či jiného násilí. Děti a mladiství pak mohou následně dostat cílenou pomoc.

Přicházejí také ženy v aktivním věku, které se na cestě potýkají s dalšími složitostmi – jako například Elena.

Elena je třicetiletá žena z Venezuely, která se rozhodla opustit svoji zemi

kvůli ekonomické krizi, nedostatku příležitosti a rostoucí nejistotě. Elena byla na cestě okradena, neměla přístup k pitné vodě, jídlu ani k bezpečnému místu na přespaní, a navíc ji zastihla také menstruace. Elena postrádala místo, kde by se mohla umýt, převléknout, nadechnout... Nakonec po delším čase doputovala do centra HOPE ADRA v Ekvádoru: získala přístup ke sprše, čisté pitné vodě a mohla si zde vyprat oblečení.

„Na migrační cestě se může člověk potkat skoro s každým a projekt HOPE nabízí pomoc lidem, kteří by ji jinde hledali velmi těžko. Od těhotné ženy, která se vydala na cestu, aby mohla porodit v místě s lékařskou péčí, přes babičku jdoucí za vnukem, který

emigroval již před několika lety, konečně našel práci a nyní se nabídl, že se o ni postará, až po mladé páry, které se chtějí postavit na vlastní nohy a společně mít naději na lepší budoucnost pro sebe i svoji rodinu. Migrace diskriminuje lidi různými způsoby. Když je ale krize tak dlouhodobá a závažná, jako je situace v Jižní Americe, nakonec zvedne na cestu lidi téměř bez rozdílu,“ doplňuje svoji osobní zkušenost z Peru a Ekvádoru Lucie Malánová, projektová a finanční manažerka ADRA.

Aby projekt dobře fungoval, je potřeba **aktivně spolupracovat s místní státní správou a dalšími partnery**. Při každoroční kontrolní monitorovací cestě se proto pravidelně setkáváme s regionálními zastupiteli. Mluvíme s nimi o tom, co je potřeba, jak jsou naše aktivity a pomoc v regionu vnímány a jaká pomoc chybí. Každý funkční projekt potřebuje shodu a soulad mnoha partnerů.

Děkujeme každému, kdo je ochoten přispět svým finančním střípkem do mozaiky pomoci HOPE v Peru a Ekvádoru.

Číslo účtu: 66 88 88 66/0300, VS 401, nebo přímý QR kód.

Děkujeme.

Nech je svetlo! Digitálna evanjelizácia Európy

Daniel Márföldi, tajomník Slovenského združenia CASD

Krásne bulharské mesto Pravets sa v dňoch 12.–16. novembra stalo miestom stretnutia viac ako 250 komunikačných a mediálnych odborníkov z 37 krajín (medzi nimi aj 10 zástupcov z Česko-Slovenskej únie CASD), ktorí prišli na konferenciu GAIiN Europe 2025 hľadať nové cesty, ako priniesť evanjelium modernému svetu prostredníctvom digitálnych technológií.

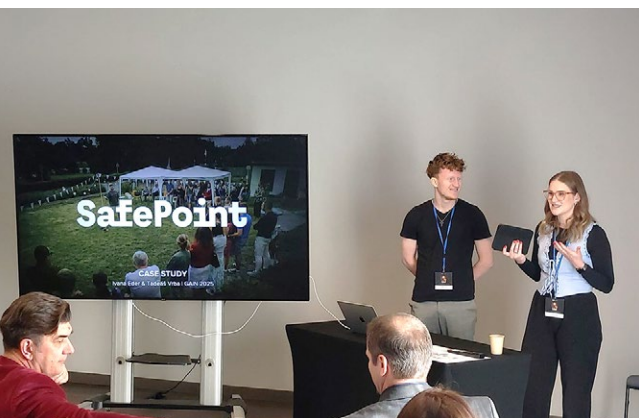
Silná téma „Nech je svetlo!“ sprevádzala celé päťdňové podujatie a vytvorila atmosféru tvorivosti, duchovného hľadania aj praktickej spolupráce.

Konferenciu spoločne organizovali Interurópska divízia (EUD), Transeurópska divízia (TED) a Hope Media Europe. GAIiN Europe je každoročnou udalosťou, ktorá spája adventistických komunikátorov, tvorcov obsahu, IT odborníkov, filmárov a cirkevných lídrov so spoločným cieľom: hľadať nové, kultúrne citlivé spôsoby, ako priblížiť Kristovu lásku dnešnej Európe. Ústredná otázka znie: „Čo musíme urobiť spoločne, aby sme zasiahli Európu Ježišovou láskou?“

Duchovný začiatok a jasné zameranie

Úvodný príhovor priniesol pastor Brad Kemp, prezident Adventist Media z Austrálie. Jeho poslanstvo – silné a priame – pripomenulo, že žiadna digitálna stratégia nemá hodnotu, ak nie je zakotvená v duchovnom úmysle: „Najdôležitejšie je, aby sme hľadali Pánovu prítomnosť.“

Tento apel rezonoval medzi účastníkmi všetkých profesií: od filmárov

a manažerov sociálnych médií až po technikov, rozhlasových pracovníkov a administrátorov.

Workshopy, tvorivosť a odborný rast

GAiN Europe 2025 ponúkol intenzívny program v šiestich špecializovaných oblastiach:

- inštitucionálna komunikácia,
- sociálne médiá a digitálna evanjelizácia,
- technológie,
- filmová tvorba,
- osobné misijné služby prostredníctvom médií,
- písanie, editovanie a publikovanie.

Prostredníctvom odborných prednášok, prípadových štúdií a praktických cvičení účastníci nahliadli do najnovších trendov digitálnej misie a získali tak zručnosti pre súčasné výzvy.

Spolupráca namiesto súťaženia

Jednou z najväčších výhod GAiN-u je jeho nesúťažná, priateľská a hlboko spolupracujúca atmosféra. Podujatie podporuje budovanie vzťahov, ktoré presahujú hranice krajín, kultúr či denominácií. Účastníci zdôrazňujú, že spoločné projekty prinášajú „výsledky väčšie než súčet ich častí“ – a práve integrácia je kľúčovým slovom tejto konferencie.

Európa ako misijné pole

Európa je v súčasnosti mimoriadne rôznorodý, sekulárny a v mnohom postkresťanský región. Preto je tu dôležitý dôraz na kontext: „Kontext je kľúčový – pred, počas aj po každej misijnej aktivite.“

Od islandských až po rumunské skúsenosti – každý pohľad je neoceniteľný pri hľadaní spôsobov, ako účinne komunikovať Kristovu lásku naprieč kontinentom.

Duchovná obnova a nové nadšenie

Popri profesionálnom raste bola konferencia aj zdrojom duchovného povzbudení. Účastníci opakovane svedčili o tom, že ich bohoslužby, piesne a osobné príbehy znova naplnili radosťou z misie a poskytli „kyslík“ potrebný pre ich často náročnú službu.

Ako to vyjadril David Čančík, tajomník Česko-Slovenskej únie: „GAiN Evropa – to je sdílení zkušeností, inspirace, navazování kontaktů v oblasti komunikace, médií a misie touto jedinečnou formou kontaktu s lidmi kolem nás. Naše desetičlenná skupina z České a Slovenské republiky se zúčastnila proto, aby se přidala k mnohajazyčnému hlasu nesoucímú dobrou a maximálně důležitou zprávu pro člověka. Jsme tu, abychom se inspirovali a abychom inspirovali.“

Pripravené podľa zahraničných zdrojov.

Tajemství staré knihy – Múzička ČS 2025

Tomáš Špác, předseda Klubu Pathfinder

Letošní Múzička proběhla v listopadu a přinesla víkend plný umění, inspirace a duchovního povzbuzení. Téma ročníku „Tajemství staré knihy“ nás provázelo od prvního okamžiku až do závěrečného rozloučení. Akce se zúčastnilo 18 oddílů napříč českým sdružením, což dodalo programu jedinečnou pestrost a energii.

Akce se zúčastnilo 18 oddílů napříč českým sdružením, což dodalo programu jedinečnou pestrost a energii.

Pátek: Otevírání tajemství

V pátek večer jsme se začali společně nořit do tajemství staré knihy. Úvodní setkání připravilo půdu pro to, co mělo přijít – čas objevování hodnot, které přetrvávají staletí.

Sobota: Chvály, poselství a umělecká tvorba

Sobotu jsme zahájili chválami a poselstvím z Bible, které nás povzbudilo k tomu, abychom hledali hlubší smysl v příbězích staré knihy. Dopoledne patřilo deseti příspěvkům v kategoriích píseň, recitace a tanec. Každý účinkující přinesl svůj originální pohled na

toto téma a naplnil divadelní prkna radostí a kreativitou.

Po obědě následovalo devět divadelních představení, která nabídla pestroutu paletu emocí – od humoru přes napětí až po hluboké zamyšlení. Každý oddíl se originálně vypořádal s tématem „Tajemství staré knihy“, a tak diváci mohli nahlédnout do tajů minulosti i současnosti.

Dopolední bohoslužbu hudebně doprovodila kapela z Chomutova a kázáním sloužil Jakub Chládek, který připomněl, že stará kniha, Bible, není jen historický text, ale živé slovo, které mění životy.

Celý sobotní program na divadelních prknech provázeli skvělí moderátoři Marťa s Kubíkem, kteří svým humorem a energií udrželi atmosféru plnou radosti a očekávání.

Neděle: Poselství pro děti

V neděli se děti rozloučily s vědomím, že ony jsou nositelé dávných hodnot.

Ony otevírají listy staré knihy svými životy – a to je poselství, které si odvážejí domů.

Múzička ČS není jen přehlídkou talentů, ale i místem setkání lidí, kteří chtějí sdílet radost z umění a víry. Letošní ročník opět ukázal, že když se spojí hudba, slovo a divadlo, vzniká prostor, kde se otevírá srdce i mysl.

Pastelkou v Boží ruce – ohlédnutí za Múzičkou MSS

Jan Lidmila, člen týmu Rádcovského kurzu

Každoročně se i v Moravsko-slezském sdružení pořádá Múzička – dětská pobožnost, v rámci které můžeme oslavit Boha různými způsoby.

Letos se uskutečnila poslední listopadovou sobotu v Brně. Do Společensko-kulturního centra Rubín přijeli děti i dospělí z celé Moravy.

Ti, kteří se aktivně zapojili do programu, byli například z Ostravy, Šumperka, Mohelnice, Zábřehu na Moravě,

Olomouce, Vsetína a Ivančic. Nechyběli ani zástupci dvou brněnských sborů.

Dopolední část programu byla věnována jednotlivým hudebním vystoupením. Mezi příspěvky se postupně

odehrával příběh pastelek. Také jsme se mohli dozvědět několik zajímavostí o barvách. Při společných písních nás provázel junior orchestr tvořený dětmi ze sborů Brno-Střední a Brno-Olomoucká. V předsálí byla vystavena výtvarná díla dětí.

Být pastelkou v Boží ruce znamená Hospodinu dovolit, aby nás používal stejně, jako umělec používá svoje pastelky.

Odpolední program tvořily workshopy. Děti si mohly vybrat, zda si budou hrát s barvami, zabývat se hudbou, rytmem, tancem, umělou inteligencí nebo se stanou spisovateli, kytařisty či staviteli.

Pro nejmenší děti byla připravena kreativní dílnička. Každý mohl rozvíjet své obdarování.

Na závěr mohli všichni přítomní obdržet požehnání při společné modlitbě a také malý dárek připomínající téma pastelek.

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě a realizaci celé akce podíleli. A v první řadě Pánu Bohu, že nás vedl a vše požehnal.

modlíme se za...

Mauritánie (2/2)

Pavel Novotný

Zdá se, jako by Bůh připustil, že pro církev, kterou poslal kázat evangelium po celém světě, jsou některá místa přece jen nedostupná. Stejně jako v řadě dalších muslimských zemí vede lidi prostřednictvím snů a vidění. Naprostá většina z těch mála Mauritánců, kteří věří v Krista, ho poznala právě díky přímé Boží intervenci, jen málo prostřednictvím křesťanů.

Můžeme se právem ptát, jestli pak jsou vůbec potřební misionáři a přímlybné modlitby. Zkušenost z různých částí světa říká, že Bůh sny a vidění nepoužívá proto, aby nahradil misii církve, ale naopak, aby lidi nepřístupné evangelium na setkání s učedníky připravil. Boží nadpřirozené působení mezi muslimy nás tedy nemá od svědectví odradit, ale naopak povzbudit a ukázat, jak moc Bohu na těchto lidech záleží.

Povzbudivý je fakt uvedený na stránkách wikipedia.org, který ale lze těžko ověřit. Podle něj má být v Mauritánii už 400 až 1 000 domorodých křesťanů.

Norsko-švédský křesťanský televizní kanál Miracle Channel podle stejného zdroje po dobu osmi měsíců vysílal přenosy z křesťanských shromáždění v poušti, kterých se mělo účastnit asi 160 lidí.

Na druhou stranu, podle serveru Maghreb Christians ještě v Mauritánii není ani jedna skupina vedená Mauritánci, všechno zatím závisí na cizincích. První stovky domorodých křesťanů mají velice povrchní znalosti o základech křesťanství.

Jemen nebo Afghánistán mají za sebou staletí křesťanských dějin. V Mauritánii jsou věřící, kteří se obrátili v posledních letech vůbec prvními domorodými křesťany.

Mauritánci věřící v Ježíše žijí v několika cizích zemích. Modlete se za práci v Senegalu, kde je Maurů za hranicemi nejvíc a kde jsou daleko liberálnější podmínky. Mauritánci také často cestují do Mali, kam křesťanství proniká ještě víc než do Senegalu. Jsou i v Gambii, Guineji, Guineji-Bissau a Côte d'Ivoire. Další žijí ve Francii, Španělsku a USA. Přinejmenším jedna Mauritánka uvěřila v Ježíše Krista v Nigérii a byla v kontaktu s adventisty. V severním Senegalu slouží Maurům misijní organizace WEC, nikde jinde jim však křesťané nevěnují cílenou pozornost.

Z materiálů, které se objevují na internetu během ramadánu, pochází následující příběh: Záhy poté, co Bokar uvěřil v Krista, řekl svým křesťanským přátelům, že se chce zbavit speciálního nátělníku popsaného úryvky z Koránu a protkaného desítkami ochranných amuletů. Podobný typ nátělníku chrání nositele před libovolnou zbraní a je to jeden z nej-mocnějších čarovných předmětů, které znají lidé z kmene Fulbe. Někteří měli o Bokara obavy a tvrdili, že se fetiš nedá zničit a sám vyskočí z ohně. Po mnoha modlitbách Bokar nátělník spálil a zažil velký duchovní růst. Mnozí lidé, kteří se o události doslechli, získali nový respekt k moci evangelia.

Hlas mučedníků přinesl v roce 2009 svědectví o muži, který vystupuje pod přezdívkou Anwar. Ten kolem sebe shromáždil malou skupinku. Pravidelně chodí mnoho kilometrů do pouště, aby se tam pod žhavým sluncem mohli modlit, studovat Bibli a zpívat chvalozpěvy. O Anwarově obrácení se ví a skupina, která si říká Islámský výbor, mu už vyhrožovala zabitím, pokud nepřestane kázat muslimům evangelium. Napsali:

„Sledovali jsme a pozorovali tuto prohnanou skupinu a zjistili jsme, že jde o spolek lidí, kteří se pokoušejí obracet veřejné osobnosti a také ty nejchudší ke křesťanství. Rozhodli jsme se je odstranit, jak nám to nařizuje Korán.“

V jiné části Mauritánie žije Chalíla. Když se její nejbližší příbuzní dozvěděli, že je křesťanka, rozzuřilo je to. Spoutali jí ruce i nohy a bili ji po celém těle. Rozvazovali ji jenom tehdy, když se potřebovala umýt nebo jít na záchod. Její vlastní rodiče se jí při bití vysmívali a jednou jí řekli: „Modli se ke svému

V Mauritánii má
být už 400 až
1 000 domorodých
křesťanů.

Ježíši, aby přišel a vysvobodil tě, protože Mohamed se na tebe zlobí a nepomůže ti.“ Když po sedmi měsících rodiče pochopili, že to nikam nevede a že se jejich dcera nevzdá, vyhnali ji z domu. Chalíla se později vdala a slouží v malé skupince křesťanů, kteří byli dříve muslimové.

V Nouakchottu se schází skupina asi 40 adventistů a návštěvníků z ji-

ných církví. Také mezi vlivnými Mauritánci svítí Boží slovo a spisy Ellen Whiteové, ale podrobnosti o tom nemůžeme zveřejňovat. Na celém území je slyšitelné rádio AWR v arabštině. Pracuje se

O práci mezi Mauritánci se zajímá hned několik laických adventistických organizací.

i mezi domorodými obyvateli, ale práce opakovaně naráží na různé problémy ze strany samotných adventistů a slibně se rozvíjející dílo už několikrát vyhaslo a muselo začínat znovu od nuly. Také plány na založení zdravotnického střediska v Nouadhibou, návštěvy z nemocnice a univerzity v Loma Lindě v USA ani vstřícnost představitelů mauritánské státní správy při setkání s představiteli církve nakonec k ničemu

nevedly, protože se nenašel člověk, který by se službě soustavně věnoval a dotáhl věci do konce. Naděje je snad v tom, že o práci mezi Mauritánci neoslovenými evangeliem se zajímá hned několik laických adventistických organizací.

Adventist Frontier Missions v Mauritánii pracovala od roku 2005. Pět let tu sloužila svobodná americká černoška, která si Maury hluboce zamilovala. Usadila se ve městě Nouadhibou, naučila se jazyk hasaníja, pronikla do mnoha aspektů maurské kultury a přizpůsobila se jim, kde jen mohla, aby lidem na cestě k evangeliu stálo co nejméně překážek. Nějaký čas kvůli tomu dokonce strávila hluboko ve vnitrozemí, v rodině respektovaného muslimského duchovního.

S jeho dcerami sdílela pokoj a starý imám se k ní choval, jako by byl její otec. Misionářka s rodinou navázala hluboké přátelství a vedli spolu nejen duchovní rozhovor. Mnoha lidem pomohla se zdravotními problémy nebo úrazy, asistovala u několika porodů, učila ženy zdravě jíst nebo cvičit, dalším pomohla přestat kouřit. Vyhlásila kouření boj a odmítala nastoupit do taxiku (ty v Africe suplují MHD), dokud řidič nepřestal kouřit. Raději si počkala na druhé nebo třetí taxi, ale kuřákům z principu neustupovala.

Jindy honila po ulicích kouřící děti a promlouvala jim do duše. Díky schopnosti léčit a učit zdravému životnímu stylu si postupně získala respekt mužů i žen, a dokonce i vedení města, nemocnice a škol. Ztotožnila se s životním stylem mauritánských žen, bydlela, jedla a chovala se jako ony. Ale protože se nedočkala podpory dalších misionářů, nakonec svoji osamělou práci vzdala a odešla. Až za deset let se našla další žena, která odjela sloužit do Mauritánie.

Je tam dodnes, ale na službu předchůdkyně se už navázat nepodařilo. Navíc se zdaleka nikdy do takové míry nepřízpůsobila životnímu stylu místních a v evangelizaci dává přednost tradičnějším západním přístupům.

Z Rakouska přišli do Mauritánie Hans Obenaus a jeho manželka. Dlouhá léta vedli mauritánskou pobočku ADRA, dokud v roce 2008 neodešli do důchodu. Ani oni při odchodu nevěděli, kdo je nahradí. Nástupci se později našťestí našli. Dnes se ADRA v Mauritánii věnuje službě ve čtyřech základních oblastech – zdraví, vzdělávání, podnikatelské záměry a pomoc při neštěstích. Hodně pomoci je zaměřeno na ženy. Dětem se věnují jak vzdělávací programy, tak také zajišťování pitné vody a hygienických potřeb ve školách.

Z Rakouska pochází také bratr E. V Mauritánii nejdříve pracoval půl roku jako dobrovolník pro humanitární organizaci ADRA. Po dvouleté přestávce v Senegalu žil dalších asi 10 let v Nouakchottu. Živil se jako počítačový expert a občas dostal dary z Evropy včetně České republiky. E. se natolik zaslavil evangelizací mezi muslimy, že se nemohl účastnit sobotních bohoslužeb, aby na svoje křesťanské spoluvěřící ani muslimské přátele v al-Káidou prorostlé zemi nepřivolal neštěstí. Církev poslala z jiné arabsky mluvící africké země pomocníky, ale spolupráce netrvala dlouho. E. studoval s přáteli, většinou Mauritánci, Bibli a vedli o ní rozhovory.

K prvnímu adventistickému křtu došlo, když Hans Obenaus pokřtil svého německého synovce a jeho senegalskou manželku. Další pokřtění v následujících letech byli vždycky cizinci z jiných afrických zemí. Někteří od té doby církev opustili, jiní chodí o sobotních ránech na neoficiální bohoslužby,

ale odpoledne už zase pracují z obavy, že se jinak neuživí. Dosud ještě nebyl pokřtěný ani jeden Mauritánc a ani jeden muslim. Všichni byli předtím buď animisté, nebo patřili k jiné křesťanské církvi.

AFM nadále hledá misionáře. Modlete se, aby trojandělské poselství varovalo i obyvatele pouště a nic nestálo v cestě Kristovu

návratu, kdy Mauritánci i jejich černí krajané uslyší pozvání do nádherné země, plné vody a zeleně, ale především Boží slávy.

Modlete se, aby Mauritánci poznali lásku, která nedělá rozdíl mezi národy a rasami, lásku, která zahání strach ze zlých duchovních sil. Modlete se, aby poznali Krista, který je zve do země, kde nikdo není bohatý na úkor hladovějících a kde už nebude žízeň. Modlete se za Mauritánce, ale také za to, jestli vy sami byste nemohli nějak odpovědět na jejich potřeby.

Modlete se, aby
Mauritánci poznali
lásku, která nedělá
rozdíl mezi národy
a rasami.

Dôstojné vzdelávanie pre deti v Libanone

Martin Pavelka, ADRA Slovensko

Libanon dlhodobo čelí hlbokkej hospodárskej kríze a politickej nestabilite, čo uvrhlo viac ako 80 % obyvateľstva pod hranicu chudoby. V dôsledku toho sú verejné školy, ktoré sa stali jedinou možnosťou pre libanonské aj sýrske deti, extrémne preťažené a podfinancované, najmä v chudobných regiónoch Bekaa a Baalbek-Hermel. Infraštruktúra týchto škôl je v dezolátnom stave – chýbajú dvere a funkčné toalety, strechy presakujú a časté výpadky elektriny znemožňujú riadnu výučbu.

Táto situácia má obzvlášť negatívny vplyv na dievčatá v pubertálnom veku. Absencia oddelených a funkčných toaliet a čistej vody negatívne ovplyvňuje

ich školskú dochádzku, čím sa prehľbujú rodové nerovnosti.

V ADRA Slovensko reagujeme na túto kritickú situáciu a prostredníctvom nášho nového projektu máme za cieľ premeniť školy z miesta neistoty na bezpečné, dôstojné a stabilné prostredie pre vzdelávanie.

Cieľom našej intervencie je zabezpečiť inkluzívne, bezpečné a dôstojné vzdelávacie prostredie pre 4 054 zraniteľných študentov a študentiek. Zameriame sa najmä na obnovu 12 vybraných škôl v oblastiach Bekaa a Baalbek-Hermel,

kde projekt realizujeme v partnerstve s organizáciou ADRA Lebanon.

V rámci vybraných škôl prebehne obnova tried a priestorov. Opravíme okná, dvere a steny, aby sme vytvorili bezpečné a inšpiratívne prostredie na učenie. Myslíme pritom na inklúziu – súčasťou prác bude aj inštalácia prístupových rámp pre študentov so zdravotným znevýhodnením. Kľúčovým bodom projektu bude aj obnova sanitárnych zariadení v deviatich školách. Konkrétne sa zameriame na rekonštrukciu rodovo oddelených a dôstojných toaliet, ako aj inštaláciu nových umývadiel, vodovodných kohútikov a vodných filtrov. Tieto hygienické opatrenia sú kľúčové pre obnovenie sebadôvery dievčat a zabezpečenie ich pravidelnej dochádzky, a zároveň účinne predchádzajú šíreniu chorôb v školskom prostredí.

Okrem stavebných prác sa budeme venovať aj vzdelávaniu v oblasti hygieny. Prostredníctvom interaktívnych tréningov zlepšime návyky detí a ich povedomie o hygiene. Študenti tiež

dostanú hygienické balíčky, ktoré pre dievčatá zahŕňajú menštruačné hygienické potreby.

Aby sme zabezpečili neprerušovanú výučbu a chránili finančné zdroje škôl, v šiestich budovách nainštalujeme moderné solárne systémy. Tento krok eliminuje závislosť od nestabilnej elektrickej siete a drahých fosílnych palív, čím zaistí trvalo udržateľnú prevádzku a prinesie svetlo a teplo do tried aj v čase krízy.

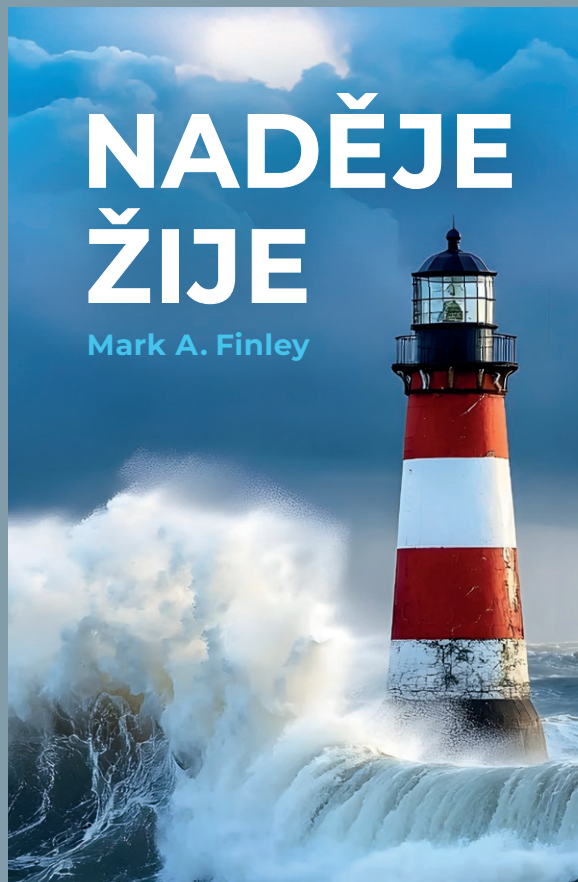
Naším projektom tak významne prispejeme k rodovej rovnosti a zlepšeniu podmienok vzdelávania v Bekaa

a Baalbek-Hermel. Práve komplexná rekonštrukcia a inštalácia udržateľných solárnych systémov zmení školy na miesta, kde môžu deti opäť bezpečne rásť a budovať si lepšiu budúcnosť.

Projekt SAMRS/2025/HUM/1/2 – Rekonštrukcia škôl a zlepšenie WASH infraštruktúry pre zraniteľných študentov v oblastiach Bekaa a Baalbek-Hermel (skrátene: REWASH), v trvaní 1. 10. 2025 – 31. 12. 2026, je financovaný zo zdrojov Oficiálnej rozvojovej pomoci SR.

Mark A. Finley

NADĚJE ŽIJE

Strach. Obavy. Stres. Emoce, které nás mohou přesáhnout a pohltnout. Naplňují naši mysl nezodpověditelnými otázkami:

- ♦ Nezasáhne mě vážná nemoc?
- ♦ Zvládnou ekonomický tlak této doby?
- ♦ Skončí někdy války a násilí?

Přestože se každý den dozvídáme o nových hrozbách, svůj strach můžeme odevzdat Ježíši. On je odpovědí na všudypřítomné obavy, které pohlcují naši energii, okrádají nás o radost a ničí naše zdraví.

Strach je emoce. Víra je postoj. Je naší volbou, na co z toho se zaměříme. Jestliže se rozhodneme změnit své postoje, strach uvolní cestu víře.

Mark A. Finley působil jako řečník a ředitel televizního programu It is written. Napsal více než sedmdesát knih a vystoupil jako evangelista v mnoha zemích světa.

130 × 200 mm / 100 stran / brožura

**Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz.**